

Regeringens proposition 1996/97:72

Ändrade regler för filialetablering och vissa
insättningsgarantifrågor

Prop.
1996/97:72

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 23 januari 1997

Göran Persson

Erik Åsbrink
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att kravet på tillstånd av Finansinspektionen för ett svenskt bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag som vill etablera filial inom EES avskaffas. Samtidigt görs vissa redaktionella ändringar i bankrörelselagen (1987:617), lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag.

Dessutom föreslås att det i bankrörelselagen anges – i likhet med vad som gäller för kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag – att Finansinspektionen är den myndighet som skall meddela tillstånd för ett bankaktiebolag att etablera filial i ett land utanför EES.

Propositionen innehåller vidare förslag om ändringar i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. I propositionen föreslås dels att de uppgifter som ett institut lämnar till Insättningsgarantinämnden i samband med debiteringen av avgifter för garantin skall ha granskats av en av institutets revisorer, dels att nämnden skall ges möjlighet att ta ut dröjsmålsränta på avgifter som inte betalas i rätt tid och dels att utländska garantisystem skall ges möjlighet att överta en insättares fordran mot ett svenskt institut.

Ändringarna i lagen om insättningsgaranti föreslås träda i kraft den 1 april 1997. Övriga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 juli 1997.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	4
	2.1 Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)	4
	2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse	11
	2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag	18
	2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti	24
3	Ärendet och dess beredning	26
4	Bakgrund	26
5	Överväganden	27
	5.1 Avskaffande av tillståndskravet för etablering av svenska filialer inom EES	27
	5.2 Vissa andra ändringar av reglerna för bedrivande av finansiell verksamhet	29
	5.2.1 Filialetablering i Sverige	29
	5.2.2 Gränsöverskridande verksamhet	30
	5.2.3 Filialetablering utanför EES	30
	5.2.4 Återkallelse av auktorisation	31
	5.3 Vissa ändringar i reglerna om insättningsgaranti	32
	5.3.1 Revisorsgranskning av institutens uppgifter till Insättningsgarantinämnden	32
	5.3.2 Dröjsmålsränta	34
	5.3.3 Övertagande av fordran	36
6	Ekonomiska effekter	38
7	Ikraftträdande	38
8	Författningskommentar	38
	8.1 Förslaget till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)	38
	8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse	42
	8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag	45
	8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti	45

Bilaga 1	Förteckning över remissinstanser (filialetablering)	47
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser (insättnings- garantifrågor)	48
Bilaga 3	Lagrådsremissens lagförslag	49
Bilaga 4	Lagrådets yttrande	71

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 januari 1997
Rättsdatablad

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 1996/97:72

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617) ,
2. lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,
3. lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag,
4. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)

Härigenom föreskrivs i fråga om bankrörelselagen (1987:617)

dels att 1 kap. 5-8 §§ samt 7 kap. 16, 24 och 25 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 1 kap. 7 a och 7 b §§, samt närmast före 1 kap. 5, 6, 7 och 8 §§ fyra nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast före 1 kap. 1 § skall införas en ny rubrik med lydelsen "Inledande bestämmelser" och närmast före 1 kap. 9 § en ny rubrik med lydelsen "Övriga allmänna bestämmelser".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Bankföretag hemmahörande i ett land inom EES

5 §¹

Tillstånd som sägs i 4 § behövs inte för bankföretag, som har säte i ett land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva bankrörelse. Ett sådant företag får

1. driva bankrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i före-

Tillstånd som sägs i 4 § behövs inte för bankföretag, som har säte i ett land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva bankrörelse. Ett sådant företag får

1. driva bankrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i före-

Nuvarande lydelse

tagets hemland mottagit en under rättelse med sådant innehåll som anges i 7 §,

2. driva bankverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en under rättelse med sådant innehåll som anges i 8 §.

Föreslagen lydelse

tagets hemland mottagit en under rättelse med sådant innehåll som anges i 6 § andra stycket *eller dessförinnan, om Finansinspektionen medger att verksamheten får påbörjas,*

2. driva bankverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en under rättelse med sådant innehåll som anges i 8 §.

Prop. 1996/97:72

Verksamhet i ett land utanför EES

6 §²

Ett bankaktiebolag får efter tillstånd av *regeringen eller, efter regeringens bemyndigande,* Finansinspektionen inrätta filial i *utlandet*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund bankverksamhet.

Ett bankaktiebolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i *ett land utanför EES*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund bankverksamhet.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

1. *en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och*

2. *uppgift om i vilket land filialen skall inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.*

Verksamhet i ett land inom EES

7 §³

Om ett bankaktiebolag får tillstånd enligt 6 § till filialetablering i ett land inom EES, skall Finansinspektionen underrätta

Ett bankaktiebolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES skall underrätta Finansinspektionen innan verksamheten

Nuvarande lydelse

behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas. Underrättelsen skall innehålla

1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation,

2. en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av bankens oktroj,

3. uppgift om den insättningsgaranti som gäller för insättare i banken,

4. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning,

5. uppgift om bankens kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

Om något förhållande som avses i första stycket 1–4 har ändrats efter det att filialen inrättats, skall Finansinspektionen genast underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns.

Föreslagen lydelse

påbörjas. Underrättelsen skall innehålla den information som anges i 6 § andra stycket.

Prop. 1996/97:72

Om det inte finns skäl att ifrågasätta bankens administrativa struktur eller finansiella situation, skall Finansinspektionen inom tre månader från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Till underrättelsen skall inspektionen foga uppgift om storleken av bankens kapitalbas och kapitaltäckningsgrad samt uppgift om den insättningsgaranti som gäller för insättare i banken.

När Finansinspektionen vidarebefordrar underrättelsen enligt andra stycket, skall inspektionen underrätta banken om detta.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra den underrättelse som avses i andra stycket, skall inspektionen meddela be-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72

*slut om det inom tre månader från
det att underrättelsen mottogs.*

7 a §

*Verksamheten vid filialen får på-
börjas två månader efter det att
den behöriga myndigheten i det
andra landet mottog uppgifterna
enligt 7 § eller dessförinnan, om
myndigheten medger att verksam-
heten får påbörjas.*

7 b §

*Om något av de förhållanden som
angetts i bankens underrättelse
till Finansinspektionen enligt 7 §
skall ändras efter det att filialen
inrättats, skall banken underrätta
inspektionen och den behöriga
myndigheten i det andra landet
minst en månad innan ändringen
genomförs.*

*Om Finansinspektionen finner
att ändringen inte får göras, skall
inspektionen meddela beslut om
det inom en månad från det att
underrättelsen kom in till inspek-
tionen. Den behöriga myndighe-
ten i det andra landet skall genast
underrättas om beslutet.*

*Om insättningsgarantin som
avses i 7 § andra stycket ändras,
skall Finansinspektionen under-
rätta den behöriga myndigheten i
det land där filialen finns om änd-
ringen.*

Gränsöverskridande verksamhet

8 §⁴

Ett bankaktiebolag som önskar
driva verksamhet i ett annat land
inom EES, genom att erbjuda och

Ett bankaktiebolag som avser att
driva verksamhet i ett annat land
inom EES, genom att erbjuda och

Nuvarande lydelse

tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten inleds underrätta Finansinspektionen om sin avsikt.

Inspektionen skall till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas överlämna underrättelsen tillsammans med en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av bankens oktroj.

Föreslagen lydelse

tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten påbörjas underrätta Finansinspektionen. *Underrättelsen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas och vilka tjänster som skall erbjudas.*

Finansinspektionen skall inom en månad från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till behörig myndighet i det land där verksamheten skall drivas.

Prop. 1996/97:72

7 kap.
16 §⁵

En svensk banks oktroj skall återkallas av Finansinspektionen om

1. banken inte har anmälts för registrering inom föreskriven tid eller anmälan har avskrivits eller avslagits genom ett beslut som har vunnit laga kraft,

2. banken inte inom ett år efter registrering har börjat driva bankrörelse, eller banken dessförinnan förklarat sig avstå från oktrojen,

3. banken har överlåtit hela sin rörelse,

4. banken under en sammanhängande tid av *ett år* inte drivit bankrörelse,

4. banken under en sammanhängande tid av *sex månader* inte drivit bankrörelse,

5. banken genom att överträda en bestämmelse som avses i 15 § eller på annat sätt visat sig olämplig att utöva sådan verksamhet som oktrojen avser,

6. bankens kapitalbas understiger det minsta belopp som krävs enligt 2 kap. 9 § andra stycket och bristen inte har täckts inom tre månader från det att den blev känd för banken,

7. banken inte fullgjort sina skyldigheter enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och inte vidtagit rättelse inom ett år från det att inspektionen har förelagt banken att fullgöra sina skyldigheter med förklaring att bankens oktroj annars kan komma att återkallas, eller

8. någon som ingår i bankens styrelse inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 3 § tredje stycket 3 och fjärde stycket bankaktiebolagslagen (1987:618), 2 kap. 3 § tredje stycket 2 sparbankslagen (1987:619) eller 2 kap. 2 § fjärde stycket 3 och femte stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

Om det är tillräckligt får inspektionen i de fall som anges i första stycket 4 och 5 i stället för att återkalla oktrojen meddela varning. I fall

som avses i första stycket 6 får inspektionen medge förlängd tid för täckande av bristen, om det finns särskilda skäl. I fall som avses i första stycket 8 får oktrojen återkallas bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen och han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader gått, fortfarande finns kvar i styrelsen.

Om oktrojen återkallas får inspektionen besluta hur avvecklingen av rörelsen skall ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

24 §⁶

Finansinspektionens beslut enligt 6 § och 21 § andra stycket får inte överklagas.

Beslut som avses i 21 § första stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag, bankaktiebolagslagen (1987:618), sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker får överklagas hos regeringen, om annat inte är föreskrivet.

Beslut som avses i 1 kap. 7 § fjärde stycket och 7 b § andra stycket samt 7 kap. 21 § första stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag, bankaktiebolagslagen (1987:618), sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker får överklagas hos regeringen, om annat inte är föreskrivet.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse skall gälla omedelbart.

25 §⁷

Har regeringen i ett ärende om oktroj inte *fattat* beslut inom sex månader *efter* det att ansökan gavs in, *får sökanden* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om regeringen inte har meddelat beslut inom sex månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att *ansökningen* har avslagits.

Om regeringen i ett ärende om oktroj inte *meddelat* beslut inom sex månader *från* det att ansökan gavs in, *skall regeringen underrätta sökanden om skälen för detta*. *Sökanden får därefter* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om regeringen inte har meddelat beslut inom sex månader *från* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att *ansökan* har avslagits.

Nuvarande lydelse

Om Finansinspektionen inte har överlämnat underrättelse som avses i 1 kap. 7 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom tre månader efter det att ansökan gavs in, får sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har överlämnats inom tre månader efter det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan avslagits.

Föreslagen lydelse

Om Finansinspektionen inte vidarebefordrar en underrättelse som avses i 1 kap. 7 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom tre månader från det att underrättelsen mottogs och inte heller inom samma tid meddelar beslut enligt fjärde stycket samma paragraf, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som om beslut enligt 1 kap. 7 § fjärde stycket meddelats.

Prop. 1996/97:72

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

- 1.Senaste lydelse 1992:1613.
- 2.Senaste lydelse 1992:1613.
- 3.Senaste lydelse 1995:1594.
- 4.Senaste lydelse 1992:1613.
- 5.Senaste lydelse 1996:746.
- 6.Senaste lydelse 1995:1572.
- 7.Senaste lydelse 1992:1613.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

Prop. 1996/97:72

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

dels att 1 kap. 3, 3 a, 3 c, 4, 5 och 6-6 b §§, 6 kap. 9 § samt 7 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall föras in tre nya rubriker närmast före 1 kap. 3 c, 4 och 5 §§ av följande lydelse,

dels att det närmast före 1 kap. 3 § skall införas en ny rubrik med lydelsen "Allmänna bestämmelser om tillståndsplikt" samt närmast före 2 kap. 7 § en ny rubrik med lydelsen "Företag hemmahörande i ett land utanför EES".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
3 §¹

Värdepappersrörelse får, om inte annat följer av denna lag, drivas endast efter tillstånd av Finansinspektionen. Tillstånd får ges för

1. handel med finansiella instrument för annans räkning i eget namn,
2. förmedling av kontakt mellan köpare och säljare av finansiella instrument eller i annat fall medverkan vid transaktioner avseende sådana instrument,
3. handel med finansiella instrument för egen räkning,
4. förvaltning av någon annans finansiella instrument,
5. garantivgivning eller annan medverkan vid emissioner av fondpapper eller erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument som är riktade till en öppen krets.

Tillstånd att driva värdepappersrörelse får meddelas bankinstitut samt svenska aktiebolag och utländska företag som inte är bankinstitut.

3 a §²

Tillstånd enligt 3 § krävs inte när ett bankinstitut för egen räkning förvärvar och driver handel med obligationer, förlagsbevis och andra fordringsbevis avsedda för den allmänna marknaden.

Tillstånd enligt 3 § 2 krävs inte för verksamhet som bedrivs med stöd av en auktorisation som börs eller marknadsplats enligt lagen (1992:543)

om börs- och clearingverksamhet.

Prop. 1996/97:72

Företag hemmahörande i ett land inom EES

3 c §³

Tillstånd enligt 3 § behövs inte för företag, som har säte i ett annat land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva värdepappersrörelse. Ett sådant företag får

1. driva värdepappersrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 6 a § första stycket,

2. driva värdepappersrörelse genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 6 b § första stycket.

Tillstånd enligt 3 § behövs inte för företag, som har säte i ett annat land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva värdepappersrörelse. Ett sådant företag får

1. driva värdepappersrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 4 § andra stycket *eller dess-förinnan, om Finansinspektionen medger att verksamheten får påbörjas,*

2. driva värdepappersrörelse genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 6 b § första stycket.

Verksamhet i ett land utanför EES

4 §⁴

Tillstånd enligt 3 § krävs inte när ett bankinstitut för egen räkning förvärvar och driver handel med obligationer, förlagsbevis och andra fordringsbevis avsedda för den allmänna marknaden.

Ett värdepappersbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett land utanför EES.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och
2. uppgift om i vilket land

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72

filialen skall inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Verksamhet i ett land inom EES

5 §⁵

Tillstånd att driva värdepappersrörelse får meddelas svenska aktiebolag, bankinstitut och utländska företag

Ett värdepappersbolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES skall underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen skall innehålla den information som anges i 4 § andra stycket.

Om det inte finns skäl att ifrågasätta värdepappersbolagets administrativa struktur eller finansiella situation, skall Finansinspektionen inom tre månader från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Till underrättelsen skall inspektionen foga uppgift om investerarskydd och insättningsgaranti som gäller för kunder hos värdepappersbolaget.

När Finansinspektionen vidarebefordrar underrättelsen enligt andra stycket skall inspektionen underrätta värdepappersbolaget om detta.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra den underrättelse som avses i andra stycket, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att underrättelsen mottogs.

6 §

Ett värdepappersbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i utlandet. Om filialen skall inrättas i ett land inom EES får tillstånd vägras endast om det med beaktande av den planerade verksamheten finns skäl att ifrågasätta lämpligheten av bolagets administrativa struktur eller bolagets finansiella styrka.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och
2. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning.

Verksamheten vid filialen får påbörjas två månader efter det att den behöriga myndigheten i det andra landet mottog uppgifterna enligt 5 § eller dessförinnan, om myndigheten medger att verksamheten får påbörjas.

6 a §

Om ett värdepappersbolag får tillstånd enligt 6 § till filialetablering i ett annat land inom EES, skall Finansinspektionen genast underrätta behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas. Underrättelsen skall innehålla

1. vad som anges i 6 § andra stycket, och
2. uppgift om investerarskydd och insättningsgaranti som gäller för kunder hos värdepappersbolaget.

Om värdepappersbolaget efter det att filialen har inrättats avser att vidta ändring i något förhållande som avses i 6 § andra stycket, skall bolaget skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där filialen finns. Anmälan skall göras minst

Om något av de förhållanden som angetts i värdepappersbolagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 5 § skall ändras efter det att filialen inrättats, skall värdepappersbolaget underrätta inspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den behöriga myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

Vid ändring av investerarskydd eller insättningsgaranti som avses i 5 § andra stycket skall Finansinspektionen underrätta

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72

en månad innan ändringen genomförs.

den behöriga myndigheten i det land där filialen finns om ändringen.

Gränsöverskridande verksamhet

6 b §⁶

Ett värdepappersbolag som *önskar* driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten *inleds* underrätta Finansinspektionen *om sin avsikt*. Till underrättelsen skall fogas en plan för den planerade verksamheten med uppgift om vilka tjänster som skall erbjudas. *Inspektionen* skall inom en månad *överbära* underrättelsen och verksamhetsplanen till behörig myndighet i det land där verksamheten skall *utövas*.

Ett värdepappersbolag som *avser* att driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten *påbörjas* underrätta *Finansinspektionen*. *Underrättelsen* skall *innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas*. Till underrättelsen skall fogas en plan för den planerade verksamheten med uppgift om vilka tjänster som skall erbjudas.

Finansinspektionen skall inom en månad *från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den* och verksamhetsplanen till behörig myndighet i det land där verksamheten skall *drivas*. *Värdepappersbolaget får därefter påbörja verksamheten i det andra EES-landet.*

Om värdepappersbolaget avser att ändra verksamhet som avses i första stycket, skall bolaget skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där verksamheten utövas. Anmälan skall göras innan ändringen genomförs.

6 kap. 9 §⁷

Tillstånd som enligt denna lag har lämnats ett svenskt värdepappersinstitut skall återkallas av Finansinspektionen om:

1. institutet inte inom ett år från beviljande av tillstånd har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser, eller om institutet dessförinnan förklarat sig avstå från tillståndet,

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72

2. institutet under en tid av *minst* sex månader inte *drivit sådan verksamhet* som tillståndet avser, eller

2. institutet under en *sammanhängande tid* av sex månader inte *har drivit sådan rörelse* som tillståndet avser, eller

3. institutet genom att överträda denna lag eller föreskrift som meddelats med stöd av lagen eller på annat sätt visat sig olämpligt att utöva sådan rörelse som tillståndet avser.

Ett värdepappersbolags tillstånd enligt 3 kap. 4 § första stycket 4 och 5 skall återkallas av inspektionen om bolaget inte fullgjort sina skyldigheter enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, och inte vidtagit rättelse inom ett år efter det att inspektionen har förelagt värdepappersbolaget att fullgöra sina skyldigheter med förklaring att värdepappersbolagets tillstånd annars kan komma att återkallas.

Ett värdepappersbolags tillstånd skall dessutom återkallas om:

1. bolagets kapitalbas understiger det minsta belopp som föreskrivs i 5 kap. 1 § andra stycket och bristen inte har täckts inom tre månader efter det att den blev känd för bolaget, eller

2. någon som ingår i bolagets styrelse eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 1 § första stycket 4.

I fall som avses i tredje stycket 2 får tillstånd återkallas bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare och han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid av högst tre månader gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare.

7 kap.

2 §⁸

Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 1 § inte *har meddelat* beslut inom sex månader från det att en *fullständig* ansökan gavs in, *får sökanden* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Om Finansinspektionen inte *har överlämnat* underrättelse som avses i 1 kap. 6 a § första stycket

Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 1 § inte *meddelar* beslut inom sex månader från det att en ansökan gavs in, *skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta*. *Sökanden får därefter* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *från* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Om Finansinspektionen inte

Nuvarande lydelse

till behörig myndighet i utlandet inom tre månader efter det att en fullständig ansökan gavs in, får sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har överlämnats inom tre månader efter det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Föreslagen lydelse

vidarebefordrar en underrättelse som avses i 1 kap. 5 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom tre månader från det att underrättelsen mottogs och inte heller inom samma tid meddelar beslut enligt fjärde stycket samma paragraf, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som om beslut enligt 1 kap. 5 § fjärde stycket meddelats.

Prop. 1996/97:72

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

- 1.Senaste lydelse 1994:2015.
- 2.Senaste lydelse 1994:2015.
- 3.Senaste lydelse 1994:2015.
- 4.Senaste lydelse 1994:2015.
- 5.Senaste lydelse 1995:1597.
- 6.Senaste lydelse 1994:2015.
- 7.Senaste lydelse 1996:752.
- 8.Senaste lydelse 1994:2015.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag

Prop. 1996/97:72

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag

dels att 2 kap. 9, 11, 12 och 13 §§, 5 kap. 17 § och 6 kap. 2 § samt rubriken närmast före 2 kap. 11 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 2 kap. 12 a och 12 b §§, samt närmast före 2 kap. 9 och 12 §§ tre nya rubriker av följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 8 § skall lyda "Företag hemmahörande i ett land utanför EES".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Företag hemmahörande i ett land inom EES

9 §

Tillstånd enligt 8 § behövs inte för ett kreditinstitut som har sitt hemland inom EES och som i det landet har tillstånd att driva finansieringsverksamhet. Ett sådant institut får

1. driva verksamhet från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 12 §,

2. driva finansieringsverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 13 §.

Tillstånd enligt 8 § behövs inte för ett kreditinstitut som har sitt hemland inom EES och som i det landet har tillstånd att driva finansieringsverksamhet. Ett sådant institut får

1. driva verksamhet från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 11 § *andra stycket eller dessförrinnan, om Finansinspektionen medger att verksamheten får påbörjas,*

2. driva finansieringsverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 13 §.

Prop. 1996/97:72

**Kreditmarknadsbolags etablering
utomlands**

**Verksamhet i ett land utanför
EES**

11 §

Ett kreditmarknadsbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i *utlandet*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund verksamhet.

Ett kreditmarknadsbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i *ett land utanför EES*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund verksamhet.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

- 1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och*
- 2. uppgift om i vilket land filialen skall inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.*

Verksamhet i ett land inom EES

12 §

Om ett kreditmarknadsbolag får tillstånd enligt 11 § till filial-etablering i ett land inom EES, skall Finansinspektionen underätta behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas. Under rättelsen skall innehålla

- 1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation,*
- 2. en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av kreditmarknadsbolagets tillstånd,*
- 3. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning samt*
- 4. uppgift om kreditmarknadsbolagets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.*

Om något förhållande som avses i föregående stycke 1–3 har ändrats efter det att filialen inrät-

Ett kreditmarknadsbolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES skall underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Under rättelsen skall innehålla den information som anges i 11 § andra stycket.

Om det inte finns skäl att ifrågasätta kreditmarknadsbolagets

Nuvarande lydelse

tats, skall Finansinspektionen genast underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns.

Föreslagen lydelse

administrativa struktur eller finansiella situation, skall Finansinspektionen inom tre månader från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Till underrättelsen skall inspektionen foga uppgift om storleken av kreditmarknadsbolagets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

När Finansinspektionen vidarebefordrar underrättelsen enligt andra stycket skall inspektionen underrätta kreditmarknadsbolaget om detta.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra den underrättelse som avses i andra stycket, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att underrättelsen mottogs.

Prop. 1996/97:72

12 a §

Verksamheten vid filialen får påbörjas två månader efter det att den behöriga myndigheten i det andra landet mottog uppgifterna enligt 12 § eller dessförinnan, om myndigheten medger att verksamheten får påbörjas.

12 b §

Om något av de förhållanden som angetts i kreditmarknadsbolagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 12 § skall ändras efter det att filialen inrättats, skall kreditmarknadsbolaget underrätta inspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet minst en månad innan ändringen

genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den behöriga myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

13 §

Ett kreditmarknadsbolag som önskar driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten inleds underrätta Finansinspektionen om sin avsikt. Inspektionen skall till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas överlämna underrättelsen tillsammans med en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av bolagets tillstånd att driva finansieringsverksamhet.

Ett kreditmarknadsbolag som avser att driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten påbörjas underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas och vilka tjänster som skall erbjudas.

Finansinspektionen skall inom en månad från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till behörig myndighet i det land där verksamheten skall drivas.

5 kap. 17 §¹

Ett tillstånd att driva finansieringsverksamhet som har lämnats ett kreditmarknadsbolag skall återkallas av Finansinspektionen om

1. bolaget inte inom ett år efter beviljande av tillstånd har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser, eller om bolaget dessförinnan förklarat sig avstå från tillståndet,

2. bolaget under en sammanhängande tid av *ett år* inte drivit sådan rörelse som tillståndet avser,

2. bolaget under en sammanhängande tid av *sex månader* inte drivit sådan rörelse som tillståndet avser,

3. bolaget genom att överträda en bestämmelse som avses i 16 § eller på annat sätt visat sig olämpligt att utöva sådan rörelse som tillståndet avser,

4. bolagets kapitalbas understiger det minsta belopp som krävs enligt

4 kap. 1 § andra eller tredje stycket och bristen inte har täckts inom tre månader från det att den blev känd för bolaget,

5. bolagets egna kapital understiger två tredjedelar av det registrerade aktiekapitalet och bristen inte har täckts inom tre månader efter det att den blev känd för bolaget, eller

6. någon som ingår i bolagets styrelse eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 1 § första stycket 4.

Om det är tillräckligt får inspektionen i de fall som anges i första stycket 2 och 3 i stället för att återkalla tillståndet meddela varning. I fall som avses i första stycket 4 och 5 får inspektionen medge förlängd tid för täckande av bristen, om det finns särskilda skäl. I fall som avses i första stycket 6 får tillstånd återkallas bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare och han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid av högst tre månader gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare.

Om tillståndet återkallas får inspektionen besluta hur avvecklingen av verksamheten skall ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

6 kap.
2 §

Har Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 1 kap. 2 § inte *fattat* beslut inom sex månader *efter* det att ansökan gavs in till inspektionen, *får* sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att *ansökningen* har avslagits.

Om Finansinspektionen i ett fall som avses i 2 kap. 12 § inte har överlämnat underrättelse till en behörig myndighet i utlandet inom tre månader efter det att ansökan gavs in, får sökanden begära förklaring av kammarrätten att

Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 1 kap. 2 § inte *meddelar* beslut inom sex månader *från* det att ansökan gavs in till inspektionen, *skall inspektionen* underrätta sökanden om *skälen för detta*. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *från* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att *ansökan* har avslagits.

Om Finansinspektionen inte vidarebefordrar en underrättelse som avses i 2 kap. 12 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom tre månader från det att underrättelsen mottogs och inte heller inom samma tid med-

ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har överlämnats inom tre månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökningen avslå-
gits.

delar beslut enligt fjärde stycket samma paragraf, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som om beslut enligt 2 kap. 12 § fjärde stycket meddelats.

Prop. 1996/97:72

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

1.Senaste lydelse 1996:751.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs att 13, 16 och 19 §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §¹

Nämnden skall årligen bestämma hur stort belopp varje institut skall betala i avgift. *Nämnden bestämmer också när avgiften skall betalas.*

Avgiften skall motsvara summan av institutets insättningar till den del de omfattas av garantin, multiplicerat med lägst 80 procent och högst 120 procent av det tal som tillämpas enligt 12 § andra eller tredje stycket. Avgiften skall bestämmas med hänsyn till institutets kapitaltäckningsgrad, beräknad enligt 2 kap. 1 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Nämnden skall årligen bestämma hur stort belopp varje institut skall betala i avgift. *Avgiften skall betalas inom en månad från dagen för beslutet.*

Avgiften skall motsvara summan av institutets insättningar till den del de omfattas av garantin, multiplicerat med lägst 80 procent och högst 120 procent av det tal som tillämpas enligt 12 § andra eller tredje stycket. Avgiften skall bestämmas med hänsyn till institutets kapitaltäckningsgrad, beräknad enligt 2 kap. 1 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Dröjsmålsränta skall tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta skall beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar det av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande diskontot med tillägg av åtta procentenheter.

16 §

Ett institut som omfattas av garantin skall lämna de uppgifter till nämnden som den behöver för att

Ett institut som omfattas av garantin skall lämna de uppgifter till nämnden som den behöver för att

¹Senaste lydelse 1996:1176.

Nuvarande lydelse

fastställa institutets avgift och i övrigt för sin verksamhet enligt denna lag.

Föreslagen lydelse

fastställa institutets avgift och i övrigt för sin verksamhet enligt denna lag. *De uppgifter som nämnden behöver för att fastställa ett instituts avgift skall ha granskats av en av de revisorer som utsetts av institutet i enlighet med 3 kap. 1 § bankrörelselagen (1987:617) eller, så vitt gäller värdepappersbolag, 10 kap. 1 § aktiebolagslagen (1975:1385).*

19 §

I fråga om utbetalade ersättningar enligt garantin inträder staten i insättarens rätt mot institutet. Utdelning i institutets konkurs för insättning som har ersatts enligt garantin tillfaller staten intill detta belopp.

I fråga om utbetalade ersättningar enligt garantin inträder staten i insättarens rätt mot institutet. Utdelning i institutets konkurs för insättning som har ersatts enligt garantin tillfaller staten intill detta belopp.

När ett utländskt garantisystem har betalat ut ersättning i anledning av att ett svenskt institut försatts i konkurs, inträder det utländska garantisystemet i insättarens rätt mot institutet. Utdelning i institutets konkurs för insättning som ersatts tillfaller det utländska garantisystemet intill detta belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1997.

3 Ärendet och dess beredning

Prop. 1996/97:72

I detta ärende behandlas förslag till de ändrade regler för filialetablering som följer av genomförandet av EG:s s.k. första och andra banksamordningsdirektiv (77/780/EEG och 89/646/EEG) samt direktiv (93/22/EEG) om investeringstjänster inom värdepappersområdet. I ärendet tas även upp några redaktionella ändringar i bankrörelselagen (1987:617), lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag. Finansdepartementet har utarbetat en promemoria som behandlar dessa frågor.

Vidare behandlas i detta ärende vissa insättningsgarantifrågor. Bankstödsnämnden har den 4 juni 1996 kommit in till regeringen med en rapport avseende erfarenheter som nämnden gjort av det svenska insättningsgarantisystemet. En del av rapporten behandlar frågor dels om nämndens möjligheter att kontrollera uppgifter som lämnats i samband med avgiftsdebitering, dels om dröjsmålsränta och övertagande av fordran.

Promemorian och Bankstödsnämndens rapport i nu aktuella delar har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 1 och 2*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi 96/2167 och 96/2875).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 12 december 1996 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 3*.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*.

Lagrådet har framfört vissa synpunkter på lagtexten. Regeringen har följt Lagrådets förslag och synpunkter. Dessutom har vissa redaktionella ändringar gjorts i lagtexten. Lagrådets synpunkter behandlas i författningsskomentaren, avsnitt 8.

4 Bakgrund

Under hösten 1992 beslutade riksdagen om ändringar i lagstiftningen för banker, kreditaktiebolag och finansbolag som innebar att de centrala reglerna i framför allt de s.k. första och andra banksamordningsdirektiven genomfördes i svensk lagstiftning (prop. 1992/93:89, bet. 1992/93:NU9, rskr. 1992/93:109, SFS 1992:1610-1615). Bland dessa kan nämnas direktivens regler om en enda obligatorisk auktorisation och hemlandstillsyn över kreditinstitut, krav på minsta startkapital, lämplighetsprövning av större ägare och rätt till domstolsprövning av vissa myndighetsbeslut. Ändringar gjordes i bankrörelselagen och en ny lag om kreditmarknadsbolag antogs. Merparten av lagändringarna trädde i kraft den 1 januari 1994, då EES-avtalet började tillämpas.

EG-direktiv med liknande bestämmelser finns för värdepappersföretag och försäkringsföretag. Direktivet om investeringstjänster inom värdepappersområdet innebär att det system med hemlandsauktorisering och hemlandstillsyn som grund för den inre finansiella marknaden inom EES-området även har införts för värdepappersföretag. Direktivet har genomförts i svensk lagstiftning (prop. 1994/95:50, bet. 1994/95:NU12, rskr. 1994/95:164, SFS 1995:2015) och reglerna trädde i kraft den 1 januari 1996.

På försäkringsområdet finns motsvarande bestämmelser i EG:s tredje skadeförsäkringsdirektiv (92/49/EEG) och tredje livförsäkringsdirektiv (92/96/EEG). Riksdagen antog under våren 1995 en proposition om genomförande av dessa direktiv (prop. 1994/95:184, bet. 1994/95:NU24, rskr. 1994/95:392). Ändringarna trädde i kraft den 1 juli 1995.

Den 1 januari 1996 trädde det svenska systemet för garanti för insättningar i funktion. Garantisystemet bygger delvis på ett EG-direktiv (94/19/EG). Insättningsgarantinämnden, som före ombildningen den 1 juli 1996 benämndes Bankstödsnämnden, är ansvarig myndighet för garantisystemet.

5 Överväganden

5.1 Avskaffande av tillståndskravet för etablering av svenska filialer inom EES

Regeringens förslag: Kravet i bankrörelselagen, lagen om kreditmarknadsbolag och lagen om värdepappersrörelse på tillstånd för svenska företags etablering av filial i ett annat land inom EES avskaffas.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanerna tillstyrker förslaget i huvudsak eller lämnar det utan erinran.

Sveriges riksbank och *Riksskatteverket* efterlyser dock en precisering av kriterierna för Finansinspektionens kvarvarande prövning av institutens administrativa struktur och finansiella situation vid filialetablering i annat EES-land.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 19 i andra banksamordningsdirektivet skall ett kreditinstitut som vill etablera en filial på en annan medlemsstats territorium underrätta hemlandets behöriga myndigheter om det. I punkten 3 i samma artikel sägs det att i andra fall än då de behöriga myndigheterna har anledning att ifrågasätta kreditinstitutets administrativa struktur eller finansiella situation, skall myndigheterna, med beaktande av de tilltänkta verksamheterna, inom tre månader från mottagande av underrättelsen översända den erhållna informationen till värdlandets behöriga myndigheter och underrätta det berörda institu-

tet.

Prop. 1996/97:72

I samband med att detta direktiv genomfördes i svensk lagstiftning, avskaffades kravet på tillstånd att etablera filial här i landet för utländska kreditinstitut hemmahörande i ett land inom EES. Kravet på tillstånd för svenska kreditinstitut som genom filial vill etablera sig i ett annat EES-land behölls dock. Enligt 1 kap. 6 § bankrörelselagen och 2 kap. 11 § lagen om kreditmarknadsbolag skall ett sådant tillstånd lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund verksamhet. Något skäl till att ha kvar ett tillståndskrav för svenska filialer angavs inte i motiven till den nuvarande lagstiftningen. Om ett bankaktiebolag eller kreditmarknadsbolag får tillstånd till filialetablering skall Finansinspektionen enligt 1 kap. 7 § bankrörelselagen resp. 2 kap. 12 § lagen om kreditmarknadsbolag underrätta behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas.

Bestämmelsen i andra banksamordningsdirektivets artikel 19.3 innebär således att den behöriga myndigheten endast skall göra en prövning av kreditinstitutets administrativa struktur och finansiella situation. Denna prövning torde normalt innebära att kreditinstitut som uppfyller kraven för auktorisation i Sverige även har tillräckliga förutsättningar för att driva verksamhet genom filial i utlandet. Det kan dock förekomma situationer när Finansinspektionen har anledning att ifrågasätta institutets administrativa struktur eller finansiella situation, trots att institutet har auktorisation i Sverige. Exempel på sådana situationer kan vara att Finansinspektionen har en pågående utredning mot institutet som senare kan komma att leda till att auktorisationen återkallas eller att det av underrättelsen framkommer att institutets finansiella situation är så osäker att det vore olämpligt att påbörja en filialverksamhet i utlandet utan att situationen förbättras. Den föreslagna regeln kan jämföras med den prövning som Finansinspektionen skall göra innan ett tillstånd till filialetablering meddelas enligt bankrörelselagen resp. lagen om kreditmarknadsbolag, dvs. att en prövning av att kraven på en sund verksamhet är uppfyllda. Kravet på en sådan prövning anses dock vara mer omfattande än vad som föreskrivs i direktivet.

Artikel 17 i investeringstjänstedirektivet innehåller bestämmelser om det förfarande som skall iaktas när ett värdepappersföretag har för avsikt att etablera filial i en annan medlemsstat. Bestämmelserna överensstämmer i allt väsentligt med artikel 19 i andra banksamordningsdirektivet.

Svenska värdepappersbolags etablering av filialer i utlandet regleras i 1 kap. 6 och 6 a §§ lagen om värdepappersrörelse. För sådan etablering fordras enligt 1 kap. 6 § Finansinspektionens tillstånd. Detta gäller även om den sker inom EES. Den procedur som skall följas när ett svenskt värdepappersbolag avser att etablera filial i ett annat land inom EES behandlas i 1 kap. 6 a §. Proceduren motsvarar den som gäller för kreditinstitut.

Ett av målen med den s.k. inre marknaden är att skapa ett gränslöst Europa för bl.a. tjänster. Genom EES-avtalet och därefter genom medlemskapet i EU, har Sverige blivit en del av denna inre marknad. Även finansiella tjänster skall således fritt kunna tillhandahållas över gränser-

na inom EES. Det ter sig mot denna bakgrund främmande och i viss mån diskriminerande mot de svenska kredit- och värdepappersinstituten att ha en ordning som innebär att dessa företag måste ansöka om tillstånd hos Finansinspektionen för att få inrätta filialer i ett annat EES-land. Den kontroll av institutens administrativa struktur och finansiella situation som de behöriga myndigheterna enligt direktivbestämmelserna skall göra innan de vidarebefordrar en anmälan om filialetablering kan utföras utan något särskilt tillståndsförfarande. Kravet i bankrörelselagen, lagen om kreditmarknadsbolag och lagen om värdepappersrörelse på tillstånd för svenska bolags etablering av filial inom EES bör därför avskaffas.

Om Finansinspektionen vid kontrollen av institutets administrativa struktur och finansiella situation finner att förutsättningarna för att vidarebefordra en anmälan inte föreligger, skall inspektionen meddela ett beslut om detta. Institutet är då förhindrat att etablera filial i det andra EES-landet.

5.2 Vissa andra ändringar av reglerna för bedrivande av finansiell verksamhet

5.2.1 Filialetablering i Sverige

Regeringens förslag: Verksamhet vid filial här i landet får påbörjas två månader efter att Finansinspektionen mottagit en underrättelse från hemlandsmyndigheten i ett annat land inom EES eller dessförrinnan, om inspektionen medger att verksamheten får påbörjas.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget i huvudsak eller lämnar det utan erinran.

Finansinspektionen och *Finansbolagens Förening* påpekar att reglerna för filialetablering i Sverige inte står helt i överensstämmelse med respektive direktiv.

Skälen för regeringens förslag: Det är angeläget att systematiken och, när så är påkallat, innehållet i den lagstiftning som reglerar de institut som står under Finansinspektionens tillsyn samordnas i största möjliga utsträckning. EG:s direktiv på det finansiella området är i stora delar likartade beträffande banker och andra kreditinstitut, värdepappers- och försäkringsföretag. Vid genomförandet av reglerna i svensk lagstiftning bör därför ambitionen vara att de svenska bestämmelserna i den utsträckning som är motiverat utformas på ett likartat sätt. Utöver reglerna om filialetablering, som behandlats ovan, finns det skäl att justera ytterligare några bestämmelser, främst i bankrörelselagen, för att uppnå en större överensstämmelse mellan de olika regelverken på det finansiella området.

Som *Finansinspektionen* och *Finansbolagens Förening* uppmärk-

sammat överensstämmer de nuvarande bestämmelserna angående filialer i Sverige inte helt med aktuella direktivbestämmelser. I dag får utländska instituts filialer påbörja verksamhet i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen erhållit underrättelse från hemlandsmyndigheten. Enligt direktivbestämmelserna kan verksamheten påbörjas tidigare om värdlandsmyndigheten medger detta. Skäl att frånga direktiven i detta avseende föreligger inte.

Prop. 1996/97:72

5.2.2 Gränsöverskridande verksamhet

Regeringens förslag: Tidsfristen för att vidarebefordra en underrättelse som erhållits från ett svenskt kreditinstitut som vill inleda gränsöverskridande verksamhet i ett annat EES-land till behörig myndighet i det andra landet bestäms till en månad.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget i huvudsak eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: För ett kreditinstitut som avser att driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, s.k. gränsöverskridande verksamhet, gäller enligt artikel 20 i andra banksamordningsdirektivet att institutet innan verksamheten inleds skall underrätta tillsynsmyndigheten i hemlandet. Enligt punkten 2 i artikeln skall tillsynsmyndigheten inom en månad från det att underrättelsen mottogs, vidarebefordra den till tillsynsmyndigheten i det land där verksamheten skall utövas. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 18 i investeringstjänstedirektivet samt i artikel 16 i andra skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 14 i det andra livförsäkringsdirektivet i deras lydelse enligt artikel 35 i tredje skadeförsäkringsdirektivet resp. tredje livförsäkringsdirektivet.

Bestämmelserna om gränsöverskridande verksamhet har genomförts i svensk lagstiftning. Beträffande värdepappersbolag finns reglerna i 1 kap. 6 b § lagen om värdepappersrörelse och beträffande försäkringsbolag i 2 a kap. 5 § försäkringsrörelselagen. För banker och kreditmarknadsbolag finns bestämmelserna i 1 kap. 8 § bankrörelselagen och 2 kap. 13 § lagen om kreditmarknadsbolag. I de två sistnämnda lagarna har emellertid inte angetts vilken tidsfrist som skall gälla för vidarebefordran av en underrättelse från Finansinspektionen till tillsynsmyndigheten i det land inom EES där verksamheten skall utövas. I motiven till denna lagstiftning har frågan inte heller berörts. I likhet med vad som gäller för värdepappersbolag och försäkringsbolag bör det även beträffande bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag framgå av resp. lag att underrättelsen skall vidarebefordras inom en månad från mottagandet av densamma.

5.2.3 Filialetablering utanför EES

Prop. 1996/97:72

Regeringens förslag: En ansökan om tillstånd för ett bankaktiebolag att inrätta filial i ett land utanför EES skall enligt lag prövas av Finansinspektionen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: För kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag gäller vid inrättande av filial i ett land utanför EES att tillstånd skall sökas hos Finansinspektionen (2 kap. 11 § lagen om kreditmarknadsbolag resp. 1 kap. 6 § värdepappersrörelselagen). För bankaktiebolag gäller emellertid att en ansökan om tillstånd skall prövas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen (1 kap. 6 § bankrörelselagen). Genom 55 § 7 bankrörelseförordningen (1987:621) har inspektionen bemyndigats att pröva frågor om sådana tillstånd. Det bör emellertid redan av lagen följa att Finansinspektionen är den myndighet som skall fatta beslut i dessa frågor. Något skäl att ha en annan ordning för filialetablering av bankaktiebolag än för kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag finns inte. Det föreslås därför att det i bankrörelselagen anges att tillstånd för ett bankaktiebolag att inrätta filial i ett land utanför EES skall meddelas av Finansinspektionen.

5.2.4 Återkallelse av auktorisation

Regeringens förslag: Om en bank eller ett kreditmarknadsbolag inte har drivit rörelse under en sammanhängande tid av sex månader, skall Finansinspektionen återkalla oktrojen respektive tillståndet att driva finansieringsverksamhet.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Svenska Fondhandlareföreningen påpekar att ett tillstånd för ett värdepappersbolag kan avse flera rörelsegrenar och att det bör klargöras att en återkallelse av tillstånd inte skall avse andra rörelsegrenar än de som inte drivits under sex månader.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 8 i första banksamordningsdirektivet anges att de behöriga myndigheterna får återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut endast under vissa förutsättningar som räknas upp i artikeln. En av dessa förutsättningar är att institutet inte har drivit någon verksamhet på minst sex månader. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 3.7 a i investeringstjänstedirektivet samt i artikel 22.1 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 26.1 i första livförsäkringsdirektivet (i deras lydelse enligt artikel 14 i tredje skadeförsäkrings-

direktivet och artikel 13 i tredje livförsäkringsdirektivet).

Prop. 1996/97:72

Direktivbestämmelserna för värdepappers- och försäkringsföretag har genomförts i svensk rätt. Finansinspektionen skall enligt 6 kap. 9 § första stycket 2 värdepappersrörelselagen återkalla ett värdepappersinstitutets tillstånd om institutet under en tid av minst sex månader inte drivit sådan verksamhet som tillståndet avser. Det bör emellertid uppmärksammas att värdepappersinstitut - till skillnad från banker och kreditmarknadsbolag - kan erhålla separata tillstånd för olika rörelsegrenar (1 kap. 3 §). Enligt 19 kap. 2 § första stycket 4 försäkringsrörelselagen skall regeringen förklara koncession som beviljats för ett försäkringsbolag förverkad om bolaget under längre tid än sex månader inte drivit verksamhet. Beträffande banker och kreditmarknadsbolag gäller dock att Finansinspektionen skall återkalla oktrojen resp. tillståndet att driva finansieringsverksamhet om någon rörelse inte bedrivits under en sammanhängande tid av ett år (7 kap. 16 § första stycket 4 bankrörelselagen resp. 5 kap. 17 § första stycket 2 lagen om kreditmarknadsbolag).

Bestämmelserna i bankrörelselagen och lagen om kreditmarknadsbolag bör justeras så att auktorisationen även för banker och kreditmarknadsbolag återkallas om ett sådant företag inte driver någon rörelse under en sammanhängande tid av sex månader.

Som *Svenska Fondhandlareföreningen* påpekat bör det klargöras att en återkallelse av tillstånd för ett värdepappersinstitut inte skall avse andra rörelsegrenar än de som inte drivits under sex månader (se även författningskommentaren, avsnitt 8.2). I värdepappersrörelselagen görs en justering för att klargöra att en återkallelse av tillstånd för ett värdepappersinstitut inte skall avse andra rörelsegrenar än de som inte drivits under en sammanhängande tid av sex månader.

5.3 Vissa ändringar i reglerna om insättningsgaranti

5.3.1 Revisorsgranskning av institutens uppgifter till Insättningsgarantinämnden

Regeringens förslag: En revisor skall granska de uppgifter om kapitaltäckningsgrad och garanterade insättningar som ett institut lämnar till Insättningsgarantinämnden i samband med avgiftsdebiteringen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran.

Riksbanken anser dock att det inte nu finns anledning att införa en revisorsgranskning av uppgifterna.

Svenska Bankföreningen avstyrker förslaget och föreslår i stället att rapporteringen skjuts fram till dess årsredovisningarna är färdigställda. Enligt föreningens mening skulle det då vara tillräckligt att rapporten

även fortsättningsvis undertecknades av institutens firmatecknare.

Prop. 1996/97:72

Föreningen Auktoriserade Revisorer FAR tillstyrker förslaget under förutsättning att samhällsnyttan av granskningen kan anses överstiga kostnaden för den.

Svenska Revisorsamfundet SRS anser att ansvaret för sedvanlig kontrollverksamhet inte bör flyttas över från tillsynsmyndigheten till företagen genom intygsgivande från revisorerna.

Svenska Fondhandlareföreningen har särskilt anfört att det är viktigt att uppgifterna får lämnas först när bokslutet för avslutat räkenskapsår upprättats och reviderats.

Skälen för regeringens förslag: Finansieringen av insättningsgarantin hör till Insättningsgarantinämndens huvuduppgifter. För att kunna ta ut riskrelaterade avgifter från de institut som omfattas av garantin har nämnden tagit fram och beslutat om en beräkningsmetod som anger de principer som skall vara vägledande för fördelningen av avgifterna mellan instituten. Nämndens debitering av avgifter för insättningsgarantin bygger på att de uppgifter om garanterade insättningar och kapitaltäckningsgrad som instituten lämnar är korrekta. Vid debiteringen av 1996 års avgifter har nämnden krävt att avgiftsunderlaget skall lämnas av behöriga firmatecknare.

Några möjligheter att själv kontrollera att uppgifterna överensstämmer med faktiska förhållanden har nämnden inte. För att i så stor utsträckning som möjligt kunna debitera korrekta avgifter, har nämnden jämfört avgiftsunderlaget med de uppgifter som instituten samtidigt lämnat till Finansinspektionen. Vid jämförelsen har nämnden uppmärksammat att vissa institut lämnat uppgifter som varit oklara eller till och med motstridiga. I några fall har den för garantisystemet tillämpliga ersättningsnivån, 250 000 kronor, inte beaktats eller vissa typer av insättningar som omfattas av garantin uteslutits vid bestämmandet av storleken av de garanterade insättningarna. I andra fall har felaktig uppgift lämnats om institutets kapitaltäckningsgrad.

En bidragande orsak till att lämnade uppgifter i vissa fall inte har kunnat läggas till grund för debiteringen av avgifterna har varit att nämnden begärt in uppgifterna före det att institutens bokslut upprättats och blivit föremål för revision. Endast i vissa fall har instituten underrättat nämnden om de justeringar i balansräkningen som gjorts efter det att uppgifterna lämnats till nämnden. Uppgifterna har därför inte alltid korrekt återspeglat de faktiska förhållandena i instituten, vilket påverkat nämndens möjligheter att – utifrån de principer som gäller för avgiftsdebiteringen – fördela avgifterna rättvist mellan instituten. Felaktigheter i ett instituts avgiftsunderlag påverkar således storleken på övriga instituts avgifter.

För att undvika att avgifterna inte fördelas mellan instituten i förhållande till respektive instituts finansiella tillstånd och risktagande, bör, så långt det är möjligt, säkerställas att de uppgifter som instituten lämnar är korrekta. Att uppgifterna intygas av institutens behöriga firmatecknare kan, mot bakgrund av vad nämnden redovisat beträffande debiteringen

av 1996 års avgifter, inte anses tillräckligt. *Svenska Bankföreningens* förslag innebär att korrekta uppgifter endast kan åstadkommas beträffande uppgifter om institutens kapitaltäckningsgrad. När det däremot gäller uppgiften om ett instituts garanterade insättningar, anges denna inte i årsbokslutet utan måste tas fram på annat sätt.

För att underlätta för instituten att bestämma storleken av de garanterade insättningarna, har nämnden lämnat anvisningar om hur detta skall ske. I de fall instituten tagit emot garanterade insättningar i filialer utomlands har nämndens anvisningar även redovisat huvuddragen i det garantisystem som finns i värdlandet. Avgiftsunderlaget har på så sätt kunnat anpassas efter det exportförbud som gäller för garantisystemen inom EES.

Även om det kan förutsättas att de problem vid avgiftsdebiteringen som redovisats ovan kommer att minska till följd av att instituten blir mer förtroga med hur avgiftsunderlaget skall bestämmas, finns behov av att underlaget granskas innan det lämnas till nämnden. Trots att merkostnader i viss utsträckning kommer att uppstå för instituten, får dessa kostnader ställas i relation till den kostnad i form av för höga avgifter som feldebiteringar kan innebära för ett institut. För hög avgift för ett institut innebär i princip lägre avgifter för övriga institut. Att avgifterna feldebiteras på grund av att oriktiga uppgifter lagts till grund för nämndens beslut kan därför komma att innebära att dåligt kapitaliserade institut med högt risktagande subventioneras på bekostnad av välkapitaliserade institut med lågt risktagande.

Genom att institutens revisorer granskar underlaget åstadkoms att den kontroll som nämnden saknar möjlighet att genomföra ändå kommer att utföras av annan än institutet självt. I lagen om insättningsgaranti (16 §) bör därför stadgas att avgiftsunderlaget skall vara granskat av en av de revisorer som utsetts av institutet.

När det gäller uppgiften om institutets garanterade insättningar behöver inte högre krav ställas på granskningen än att revisorn är förtrogen med den metod som används vid bestämmandet av avgiftsunderlaget och att vissa stickprov görs.

Det kan vidare påpekas att den granskning som skall utföras av revisorerna inte innebär – som *Svenska Revisorsamfundet SRS* hävdar – att ansvaret för tillsynen över instituten flyttas över från tillsynsmyndigheten, dvs. Finansinspektionen, till revisorerna. I förhållande till instituten har nämnden inte getts några tillsynsuppgifter utan nämndens möjligheter att vidta åtgärder eller sanktioner mot ett institut som omfattas av garantisystemet har begränsats till en underrättelseskyldighet gentemot inspektionen.

5.3.2 Dröjsmålsränta

Regeringens förslag: Nämnden skall ange i sitt beslut om avgifter för insättningsgarantin att dessa skall betalas inom en månad från dagen för beslutet. Nämnden skall ta ut dröjsmålsränta på fordringar

som inte betalas i rätt tid. Om det finns särskilda skäl skall nämnden kunna avstå från att ta ut dröjsmålsränta.

Prop. 1996/97:72

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran.

Kammarrätten i Göteborg har särskilt anført att det i lagen om insättningsgaranti bör anges såväl när nämndens beslut om avgifter skall föreligga som när avgiften senast skall vara betald.

Svenska Fondhandlareföreningen anser att nämndens beslut bör innehålla en uppgift om förfallodag så att rimlig tid för betalning medges.

Riksgäldskontoret reser frågan om Insättningsgarantinämnden har rätt att ta ut dröjsmålsränta med stöd av 7 § förordningen (1993:1138) om hanteringen av statliga fordringar. Om en sådan rätt inte föreligger tillstyrker kontoret förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 13 § lagen om insättningsgaranti bestämmer nämnden årligen hur stort belopp varje institut som omfattas av insättningsgarantin skall betala i avgift och när detta skall ske. Nämnden har inte någon möjlighet att ta ut dröjsmålsränta om ett institut betalar avgiften efter den i beslutet angivna förfallodagen.

Att, som *Kammarrätten i Göteborg* föreslagit, i lagen ange det datum då nämndens beslut angående avgifterna skall föreligga ökar givetvis institutens möjligheter att förutse tidpunkten för nämndens beslut. Som anförts ovan kommer emellertid den tidsmässiga utgångspunkten för institutens skyldighet att lämna uppgifter och nämndens debitering av avgifter fortsättningsvis att vara institutens fastställda årsbokslut, se avsnitt 5.3.1. En sådan ordning får anses innebära att kravet på förutsebarhet beträffande debiteringen är uppfyllt i tillräcklig utsträckning. Det är även av vikt att nämnden ges möjlighet till viss flexibilitet vid avgiftsdebiteringen. Det föreligger således inte någon anledning att i lag ange när nämndens beslut om avgifter skall fattas.

Det är från nämndens utgångspunkter motiverat att införa en ordning som innebär dels att nämnden kan bestämma en kort betalningstid och därmed få in samtliga avgifter för ett år så tidigt som möjligt, dels att nämnden kan ta ut dröjsmålsränta. Enligt de principer som gäller för finansieringen av garantin belastar instituten nämligen systemet redan på årets första dag. Varje fördröjning av avgiftsbetalningen innebär vidare ett räntebortfall.

Som nämnts står det nu Insättningsgarantinämnden fritt att bestämma när betalning av avgifterna skall ske. Avgifterna uppgår till betydande belopp. Det är därför, som *Kammarrätten i Göteborg* och *Svenska Fondhandlareföreningen* påpekat, viktigt att det i lagen fastställs en rimlig tid för betalning. Regeringen anser det lämpligt att nämnden i sitt

beslut anger att avgifterna skall betalas senast en månad från dagen för beslutet.

Prop. 1996/97:72

Enligt 7 § förordningen (1993:1138) om hantering av statliga fordringar skall dröjsmålsränta tas ut på fordringar och lån som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det eller något annat följer av lånebestämmelserna. Förordningen är tillämplig på fordringar som staten har rätt till och tar närmast sikte på myndigheternas försäljning av varor och tjänster. Däremot kan förordningen inte anses tillämplig på avgifterna för garantin. Som nämnts saknas i lagen om insättningsgaranti bestämmelser som ger nämnden möjlighet att ta ut dröjsmålsränta på fordringar som inte betalas i rätt tid. Av de skäl som anförts ovan bör en bestämmelse som ger nämnden denna möjlighet införas i lagen.

Efter en förebild i 6 § räntelagen (1975:635) bör dröjsmålsräntan beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar det av riksbanken fastställda, vid varje tidpunkt gällande diskontot med tillägg av åtta procentenheter.

I vissa situationer kan det vara rimligt att inte ta ut dröjsmålsränta. En möjlighet för nämnden att efterge skyldigheten att betala dröjsmålsränta bör därför finnas; dock endast om det finns särskilda skäl för det.

5.3.3 Övertagande av fordran

Regeringens förslag: Ett utländskt garantisystem, som betalat ut ersättning i anledning av ett gemensamt ersättningsfall, skall ges rätt att överta insättarens fordran mot det svenska institutet. Utdelning i institutets konkurs för insättning som har ersatts skall tillfalla det utländska garantisystemet i den omfattning som ersättning betalats ut.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Kammarrätten i Göteborg anser att företrädesrätten mellan det svenska garantisystemet och utländska garantisystem vid ett instituts konkurs i Sverige bör regleras i lag och att regleringen bör utformas så att det svenska garantisystemet får företräde till utdelat belopp.

Finansinspektionen anför att det bör övervägas om rätt till utdelning i Sverige för ett garantisystem från tredje land bör förutsätta att det svenska garantisystemet har en motsvarande rätt i det landet.

Svenska Fondhandlareföreningen anser att det är angeläget att Insättningsgarantinämnden får förmånsrätt för sitt återkrav på grund av utgiven garanti framför insättarnas krav på ersättning utöver garanterat belopp. Detta för att stärka det svenska garantisystemets ställning.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 11 i direktivet (94/19/EG) om system för garanti av insättningar finns en bestämmelse om subrogation. Innebörden av denna bestämmelse blir för svenska förhållanden att nämnden, för att minimera kostnaderna för garantisystemet vid ett ersätt-

ningsfall, skall överta en insättares krav mot institutet i den utsträckning som nämnden betalat ut ersättning till insättaren. Detta följer också av 19 § lagen om insättningsgaranti. På grund av den för garantisystemet tillämpliga ersättningsnivån hänvisas de insättare som har tillgodohavanden som överstiger 250 000 kronor, inklusive upplupen ränta fram till dagen för konkurs, till konkursboet beträffande överskjutande belopp. Detta gäller även för en insättares fordran på ersättning för ränta för tid efter konkursutbrottet.

Om ett gemensamt ersättningsfall inträffar beträffande ett utländskt institut som driver verksamhet från filial i Sverige, skall nämnden betala ut ersättning till insättarna hos filialen. Även om nämndens ansvar för ersättningsfallet är begränsat enligt 6 § lagen om insättningsgaranti till att endast avse den del av skyddet för insättningarna som garanteras genom att filialen anslutits till den svenska garantin, kan sättas i fråga om nämnden har någon möjlighet att med stöd av 19 § minimera kostnaderna för det svenska garantisystemet i ett sådant fall. En förutsättning för att nämnden skall kunna överta en insättares fordran mot det utländska institutet torde vara att detta följer av lag i institutets hemland. Det får dock, med hänsyn till artikel 11 i direktivet, förutsättas att övriga medlemsländer inom EES har, eller avser att införa, bestämmelser som ger nämnden denna rätt vid ett gemensamt ersättningsfall.

Detta kan emellertid inte alltid förutsättas vara fallet beträffande ett land utanför EES. Ett beslut av nämnden att ansluta en filial till ett institut från tredje land till det svenska garantisystemet, borde därför förutsättas att nämnden ges rätt i lag till utdelning i det utländska institutets konkurs. Om en sådan rätt för nämnden inte följer av hemlandets lagstiftning, kan nämndens möjligheter att minimera kostnaderna för systemet vara uteslagna. Regeringen avser att i ett senare sammanhang återkomma angående förutsättningarna för nämnden att fatta beslut om att ansluta utländska filialer till systemet.

Omvänt kan det sättas i fråga vilka möjligheter ett utländskt garantisystem har vid ett gemensamt ersättningsfall när det gäller att överta en insättares fordran mot ett svenskt institut. Någon sådan möjlighet finns inte enligt den nuvarande ordalydelsen av 19 §. För att uppfylla direktivets krav enligt artikel 11, bör 19 § utformas så att det utländska garantisystemet ges en rätt motsvarande den som nämnden har att överta insättares fordran mot det svenska institutet.

Att det svenska garantisystemets ansvar skall vara begränsat på det sätt som anges i 6 §, hindrar inte att nämnden överenskommer med företrädare för ett annat lands garantisystem om hur ett ersättningsfall som berör båda ländernas system skall hanteras. Frågan om vilket lands garantisystem som i första hand skall tas i anspråk vid ett gemensamt ersättningsfall får regleras i ett sådant samarbetsavtal eftersom detta inte anges i 6 §. Olika lösningar kan komma att bli aktuella beroende på utformningen av garantisystemet i det andra landet och vad som överensskoms angående den gemensamma hanteringen av ett ersättningsfall. Av praktiska skäl eller av hänsyn till berörda insättare kan ett samarbete t.ex. innebära att värdlandets garantisystem betalar ut ersättning till de

insättare i värdlandet som hemlandets garantisystem skall ersätta.

Prop. 1996/97:72

Frågan om vilket lands garantisystem som vid ett gemensamt ersättningsfall skall ha företrädesrätt till utdelning i ett instituts konkurs kan emellertid inte regleras i ett samarbetsavtal. Denna fråga får i stället avgöras med ledning av den nationella lagstiftningen i de länder som berörs av ersättningsfallet. Skäl att, som *Kammarrätten i Göteborg* föreslagit, ändra i detta avseende föreligger inte. En reglering i lag som innebär att det svenska garantisystemet alltid ges företrädesrätt, kan nämligen komma att påverka nämndens möjligheter att få till stånd ett samarbete med ett utländskt garantisystem.

I det fall när såväl nämnden som insättarna, beträffande belopp som inte ersatts av garantin, har rätt till eventuell utdelning i institutets konkurs, konkurrerar de enligt förmånsrättslagen (1970:979) på samma villkor, dvs. lagen ger inte nämnden företräde till den eventuella utdelningen i institutets konkurs. Inom EES-området är det för närvarande bara England och Luxemburg som infört en ordning som innebär att en insättare har rätt till utdelning i institutets konkurs först efter det att garantisystemet fått tillbaka ett belopp motsvarande vad som betalats ut i ersättning till insättaren. Sådana skillnader i olika länders förmånsrättsordning kan komma att innebära problem vid hanteringen av gemensamma ersättningsfall. Som *Svenska Fondhandlareförening* anför är det otvivelaktigt så att en ändring i det svenska systemet som skulle innebära att nämnden alltid får företräde framför insättarna skulle ge nämnden ökade möjligheter att minimera kostnaderna för systemet. Regeringen har tillkallat en kommitté (Banklagskommittén, Fi 1995:09, dir. 1995:86) som bl.a. skall utreda om en integrering av regler vid en banks solvensproblem med reglerna om insättningsgaranti kan vara lämplig. I avvaktan på kommitténs förslag föreslås därför inte nu någon ändring av den förmånsrättsliga regleringen.

6 Ekonomiska effekter

De föreslagna ändringarna i bankrörelselagen, lagen om värdepappersrörelse, lagen om kreditmarknadsbolag och lagen om insättningsgaranti förväntas inte innebära någon ökad arbetsbelastning för förvaltningsdomstolarna och får därför inte några kostnadseffekter för det allmänna.

7 I kraftträdande

Ändringarna i lagen om insättningsgaranti föreslås träda i kraft den 1 april 1997. Övriga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 juli 1997.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i bankrörelselagen

(1987:617)

Prop. 1996/97:72

1 kap. 5 §

Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag. Ändringen i paragrafen har gjorts för att få en direkt överensstämmelse med ordalydelsen i artikel 19.5 i andra banksamordningsdirektivet. Ändringen innebär att verksamheten vid filial får påbörjas två månader efter det att Finansinspektionen mottagit uppgifterna enligt 6 § andra stycket eller dessförinnan, om banken fått en underrättelse från Finansinspektionen om att verksamheten får påbörjas.

Direktivbestämmelsen bygger på den EG-rättsliga principen om en enda auktorisation, dvs. kreditinstitut kan med stöd av sin hemlandsauktorisering etablera sig och erbjuda sina tjänster inom EES-området. Bestämmelsen utgår från att varje värdland utan särskild prövning skall medge att vissa uppräknade verksamheter får bedrivas av kreditinstitut från andra EES-länder. Vad som krävs enligt direktivet är att en underrättelse- och anmälningsprocedur iakttas innan utlandsverksamheten påbörjas. Finansinspektionen har således att godta ett lämplighetsintyg som hemlandsmyndigheten utfärdar (se prop. 1992/93:89 s. 116 och 184).

När Finansinspektionen har nåtts av en underrättelse från hemlandsmyndigheten om en filialetablering bekräftar inspektionen underrättelsen, för att därefter ta kontakt med den aktuella banken. En förutsättning för att verksamheten skall få påbörjas i Sverige är att inspektionen registrerat filialen i bankregistret. Inspektionen informerar därför banken om de handlingar som krävs för registreringen av filialen och om den informationsskyldighet som åvilar denna. Enligt den ordning som nu föreslås, kan inspektionen, när underrättelse- och anmälningsproceduren iakttagits, medge att verksamheten får påbörjas trots att två månader inte har förflutit sedan inspektionen underrättats av hemlandsmyndigheten om filialetableringen.

1 kap. 6 §

Enligt nuvarande lydelse innehåller paragrafen bestämmelser om svenska bankaktiebolags etablering av filialer i såväl ett annat EES-land som ett land utanför EES. Paragrafen har ändrats så att den endast reglerar etablering av filialverksamhet i länder utanför EES. Bestämmelser om filialetablering i ett annat EES-land har förts in i 1 kap. 7-7 b §§.

Genom en annan ändring i *första stycket* anges det numera direkt i lag att Finansinspektionen är den myndighet som ger tillstånd till sådan filialetablering som avses i paragrafen.

I *andra stycket*, som är nytt, anges några uppgifter som en ansökan om tillstånd skall innehålla. Enligt Finansinspektionens allmänna råd angående ansökan om bankoktroj m.m. (FFFS 1994:15), bör uppgifterna redan i dag lämnas vid ansökan om filialetablering utomlands. Dessa

uppgifter är dock av en sådan grundläggande karaktär att de bör anges i lagen. Motsvarande uppgifter skall enligt 1 kap. 7 § lämnas vid etablering av en filial inom EES.

Prop. 1996/97:72

1 kap. 7 §

Paragrafen har utformats i överensstämmelse med *Lagrådets* förslag.

Ändringen i *första stycket första meningen* är föranledd av att tillståndskravet för filialetablering i ett annat EES-land avskaffas, se avsnitt 5.1. Enligt den nya lydelsen skall ett bankaktiebolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. I *första stycket andra meningen* hänvisas till 6 § andra stycket beträffande vilka uppgifter som underrättelsen skall innehålla. Bestämmelsen enligt den nuvarande lydelsen om skyldighet för Finansinspektionen att underrätta behörig myndighet i värdlandet har flyttats över till andra stycket.

Ändringarna i *andra stycket* har gjorts för att få en direkt överensstämmelse med ordalydelsen i artikel 19.3 i andra banksamordningsdirektivet. Finansinspektionen skall inom tre månader från det underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i värdlandet, om det med beaktande av den planerade verksamheten inte finns skäl att ifrågasätta bankens administrativa struktur eller finansiella situation, se avsnitt 5.1. I paragrafen anges också vilka ytterligare uppgifter som skall fogas till underrättelsen.

Tredje stycket innehåller en bestämmelse om att även banken skall underrättas om att underrättelsen enligt andra stycket vidarebefordrats till den utländska myndigheten.

Om Finansinspektionen finner att det med beaktande av den planerade verksamheten finns skäl att ifrågasätta bankens administrativa struktur eller finansiella situation, skall inspektionen, enligt *fjärde stycket*, meddela beslut om detta inom den tid som anges i andra stycket, dvs. inom tre månader från det underrättelsen mottogs. Ett beslut av Finansinspektionen att inte vidarebefordra en underrättelse skall enligt reglerna i andra banksamordningsdirektivet motiveras. Till följd av bestämmelsen i 20 § förvaltningslagen (1986:223) om motivering av beslut, uppfyller Sverige direktivets krav i det hänseendet. Bestämmelser om överklagande av inspektionens beslut eller underlåtelse att vidarebefordra en underrättelse enligt denna paragraf finns i 7 kap. 24 och 25 §§.

1 kap. 7 a §

I paragrafen anges att verksamheten vid filialen får påbörjas två månader efter det att den behöriga myndigheten i värdlandet mottagit uppgifterna enligt 7 § eller dessförinnan, om banken fått en underrättelse från den utländska myndigheten om att verksamheten får påbörjas. Någon motsvarighet till denna bestämmelse, som överensstämmer med reglerna i

artikel 19.4 och 5 i andra banksamordningsdirektivet, saknas i bankrörelselagen. Paragrafen har utformats i överensstämmelse med *Lagrådets* förslag.

Prop. 1996/97:72

1 kap. 7 b §

Om något av de förhållanden som angivits i bankens underrättelse till Finansinspektionen enligt 7 § skall ändras efter det att filialen inrättats skall banken enligt *första stycket* underrätta inspektionen och den behöriga myndigheten i det andra EES-landet minst en månad innan ändringen genomförs.

I den nuvarande lydelsen av 7 § föreskrivs en skyldighet endast för Finansinspektionen att genast underrätta behörig myndighet i värdlandet om något förhållande som avses i första stycket har ändrats efter det att filialen inrättats. Den nya bestämmelsen, som motsvarar artikel 19.6 i andra banksamordningsdirektivet, ålägger banken skyldighet att minst en månad i förväg underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i värdlandet om ändringar av de förhållanden som angetts i bankens underrättelse till inspektionen. Finansinspektionen skall göra en prövning motsvarande den som anges i 7 § andra stycket för att avgöra om ändringen skall tillåtas eller inte. Om inspektionen finner att ändringen inte får göras skall, enligt *andra stycket*, beslut om det meddelas inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Beslutet får enligt 7 kap. 24 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Den utländska myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

Om den insättningsgaranti som gäller för insättare i banken ändras skall Finansinspektionen, enligt *tredje stycket*, underrätta behörig myndighet i värdlandet.

1 kap. 8 §

För ett kreditinstitut som avser att driva verksamhet i ett annat land inom EES genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, s.k. gränsöverskridande verksamhet, gäller enligt artikel 20 i andra banksamordningsdirektivet att institutet innan verksamheten påbörjas skall underrätta tillsynsmyndigheten i hemlandet. Detta överensstämmer med gällande lydelse av bestämmelsen i *första stycket*. Ett tillägg införs som anger vilka uppgifter en sådan underrättelse skall innehålla.

Ändringen i *andra stycket* innebär att det i lagen tas in en uttrycklig bestämmelse som anger inom vilken tid underrättelsen skall vidarebefordras av Finansinspektionen, dvs. en månad. Den bank som anmält att den avser att driva gränsöverskridande verksamhet behöver dock inte avvakta att denna tidsfrist löper ut, utan kan påbörja den gränsöverskridande verksamheten direkt efter det att underrättelsen lämnats till inspektionen.

7 kap. 16 §

Prop. 1996/97:72

Förutsättningarna för återkallelse av en svensk banks oktroj i *första stycket* punkten 4 har ändrats så att återkallelse skall ske om banken under en sammanhängande tid av sex månader inte drivit bankrörelse. Hittills har tidsfristen varit ett år. Bestämmelsen motsvaras av artikel 8 i första banksamordningsdirektivet.

7 kap. 24 §

I artikel 19.3 i andra banksamordningsdirektivet stadgas att ett beslut av tillsynsmyndigheten i hemlandet att inte vidarebefordra en underrättelse från ett kreditinstitut om etablering av filial i ett land inom EES till tillsynsmyndigheten i värdlandet, skall kunna överklagas vid domstol. Ändringen i denna paragraf innebär i enlighet därmed att ett beslut av Finansinspektionen enligt 1 kap. 7 § fjärde stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detsamma skall gälla för sådana beslut som fattas av inspektionen med stöd av 1 kap. 7 b § andra stycket.

7 kap. 25 §

Paragrafen har justerats för att bättre överensstämja med artiklarna 3.6 och 13 i första banksamordningsdirektivet (*första stycket*) och artikel 19.3 i andra banksamordningsdirektivet (*andra stycket*). Ordalydelsen har dessutom anpassats efter de ändringar som gjorts i 1 kap. 7 §. Se även under författningskommentaren till den paragrafen.

I *första stycket* åläggs regeringen en underrättelseskyldighet. Om regeringen i ett ärende om oktroj inte fattar beslut inom sex månader från det att ansökan gavs in skall sökanden underrättas om skälen för detta. Underrättelse måste ske inom den angivna tidsfristen. Efter det att underrättelse skett får sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls.

Andra stycket, som avser filialetablering i ett annat land inom EES, har justerats på motsvarande sätt. Ändringen har skett i enlighet med det förslag som *Lagrådet* lämnat i sitt yttrande.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

1 kap. 3 §

I paragrafen har lagts till ett nytt *andra stycke*. Hit har flyttats den bestämmelse om vilka företag som kan få tillstånd att driva värdepappersrörelse som för närvarande finns i 1 kap. 5 §. Bestämmelsen har dock justerats i enlighet med det förslag som *Lagrådet* lämnat i sitt yttrande.

Utformningen av bestämmelsen har anpassats till definitionen i 1 kap. 2 § av begreppet bankinstitut. Enligt den definitionen avses med bankinstitut bl.a. bankaktiebolag och utländska bankföretag som driver bankrörelse från filial här i landet.

Prop. 1996/97:72

1 kap. 3 a §

Paragrafen har utformats i överensstämmelse med *Lagrådets* förslag. I paragrafen har tillkommit ett nytt *första stycke*. I detta har tagits in den bestämmelse som nu finns i 1 kap. 4 §. Bestämmelsen innebär att bankinstituts förvärv och handel med vissa angivna finansiella instrument undantas från tillståndsplikten enligt 3 §.

1 kap. 3 c §

Ändringen i paragrafen har gjorts för att få en direkt överensstämmelse med ordalydelsen i artikel 17.4 och 5 i investeringstjänstedirektivet. Reglerna har närmare beskrivits i författningskommentaren till motsvarande bestämmelse i bankrörelselagen (1 kap. 5 §). Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

1 kap. 4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 1 kap. 6 § men har fått ändrad beteckning med hänsyn till att bestämmelsen i 4 § flyttats till det nya första stycket i 3 a §. Paragrafen, som enligt nuvarande lydelse innehåller regler om svenska värdepappersbolags etablering av filialer i utlandet, såväl i ett annat EES-land som i land utanför EES, har ändrats så att den bara reglerar filialverksamhet i länder utanför EES. Bestämmelser om filialetablering i ett annat EES-land har förts in i 5, 6 och 6 a §§.

För filialetablering i ett land utanför EES fordras enligt första stycket Finansinspektionens tillstånd. I det oförändrade andra stycket anges vilka uppgifter en sådan ansökan skall innehålla.

1 kap. 5 §

Paragrafen, som utformats i överensstämmelse med *Lagrådets* förslag, motsvarar nuvarande 1 kap. 6 a § men har fått ändrad beteckning på grund av att bestämmelsen i 5 § flyttats till det nya andra stycket i 3 §.

Paragrafen reglerar i *första stycket* den procedur som skall följas av svenska värdepappersbolag som avser att etablera filial i ett annat EES-land. Ändringen i första stycket är föranledd av att kravet på tillstånd för filialetablering i ett annat EES-land avskaffas. Ändringen, som har behandlats under avsnitt 5.1, innebär att bestämmelsen anpassas till artikel

17.1 och 17.2 i investeringstjänstedirektivet. Genom hänvisningen till 4 § andra stycket framgår vilka uppgifter en underrättelse om filialetablering skall innehålla.

Bestämmelsen om skyldighet för Finansinspektionen att underrätta behörig myndighet i värdlandet har flyttats över till *andra stycket*. Här anges den procedur som Finansinspektionen skall följa när ett svenskt värdepappersbolag avser att etablera filial i ett annat EES-land. Bestämmelsen svarar mot artikel 17.3 i investeringstjänstedirektivet.

Bestämmelsen i nuvarande andra stycket har flyttats till den nya paragrafen 6 a § och innehållet i denna har utvidgats för att överensstämma med innehållet i artikel 17.6 i investeringstjänstedirektivet.

Beträffande *tredje och fjärde styckena* hänvisas till författningskommentaren till motsvarande bestämmelse i bankrörelselagen (1 kap. 7 §).

1 kap. 6 §

Paragrafen, som är ny, svarar mot innehållet i artikel 17.3 och 17.5 i investeringstjänstedirektivet.

Reglerna har närmare beskrivits i författningskommentaren till motsvarande bestämmelse i bankrörelselagen (1 kap. 7 a §).

1 kap. 6 a §

Paragrafen, som är ny, föreskriver i *första och andra styckena* en formaliserad underrättelseskyldighet i det fall något av de förhållanden som angetts i värdepappersbolagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 5 § skall ändras efter det att filialen har inrättats. Bestämmelserna svarar mot innehållet i artikel 17.6 och 17.7 i investeringstjänstedirektivet. En liknande bestämmelse fanns tidigare i förutvarande 6 a § andra stycket.

I *tredje stycket* föreskrivs en skyldighet för Finansinspektionen att underrätta behörig myndighet i värdlandet om förändringar i fråga om det investerarskydd eller den insättningsgaranti som gäller för kunder hos värdepappersbolaget. Bestämmelsen svarar mot artikel 17.7 i investeringstjänstedirektivet.

Det närmare innehållet i paragrafen har kommenterats under författningskommentaren till motsvarande bestämmelse i bankrörelselagen (1 kap. 7 b §).

1 kap. 6 b §

Bestämmelserna i paragrafen svarar mot artikel 18 i investeringstjänstedirektivet och behandlar proceduren för inledande av gränsöverskridande verksamhet och ändring av sådan verksamhet.

I paragrafen har två tillägg gjorts. För det första anges att ett värde-

pappersbolags underrättelse till Finansinspektionen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas. För det andra anges att värdepappersbolaget får påbörja verksamheten i det andra EES-landet först sedan inspektionen vidarebefordrat underrättelsen till behörig myndighet i det landet, vilket skall ske inom en månad.

Prop. 1996/97:72

6 kap. 9 §

Paragrafen har utformats i enlighet med det förslag som *Lagrådet* lämnat i sitt yttrande.

Förutsättningarna enligt *punkten 2* för återkallelse av tillstånd som har meddelats ett svenskt värdepappersinstitut har ändrats på så sätt att det markeras att återkallelse skall ske om institutet under en *sammanhängande* tid av sex månader inte drivit sådan rörelse som tillståndet avser. Som angetts i allmänmotiveringen, avsnitt 5.2.4, kan separata tillstånd erhållas för olika rörelsegrenar. Det kan exempelvis vara så att ett institut har tillstånd till garantigivning i samband med emissioner och även tillhandahåller den tjänsten, men under en sammanhängande tid av sex månader inte medverkat vid någon emission därför att tjänsten inte efterfrågats av någon kund. I en sådan situation föreligger inte någon återkallelsegrund.

7 kap. 2 §

Paragrafen, som utformats i överensstämmelse med *Lagrådets* förslag, har anpassats till innehållet i artiklarna 3.5, 17.3 och 26 i investeringstjänstedirektivet.

Reglerna har närmare beskrivits i författningskommentaren till motsvarande bestämmelse i bankrörelselagen (7 kap. 25 §).

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag

Förslaget till ändringar i lagen om kreditmarknadsbolag motsvaras av förslaget till ändringar i bankrörelselagen enligt följande.

<i>Bankrörelselagen</i>	<i>Lagen om kreditmarknadsbolag</i>
1 kap. 5 §	
1 kap. 6 §	2 kap. 9 §
1 kap. 7 §	2 kap. 11 §
1 kap. 7 a §	2 kap. 12 §
1 kap. 7 b §	2 kap. 12 a §
1 kap. 8 §	2 kap. 12 b §
7 kap. 16 §	2 kap. 13 §

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

13 §

Enligt den nuvarande lydelsen av paragrafens *första stycke* skall nämnden årligen bestämma hur stort belopp varje institut som omfattas av garantin skall betala i avgift och när detta skall ske. I beslutet skall betalningsvillkoren anges. I det tillägg som görs i första stycket preciseras detta genom att det där anges att nämndens beslut skall innehålla en uppgift om förfallodag; eller närmare bestämt att avgiften skall betalas inom en månad från dagen för beslutet.

I paragrafen har tillkommit ett nytt *tredje stycke* som innehåller en bestämmelse som ger Insättningsgarantinämnden möjlighet att ta ut dröjsmålsränta på avgifter som inte betalas i rätt tid. Om särskilda skäl talar mot att dröjsmålsränta tas ut, kan nämnden efterge skyldigheten att betala sådan ränta. Sådana skäl föreligger t.ex. om kostnaderna för debiteringen av dröjsmålsräntan överstiger de förväntade ränteintäkterna. Nämnden har att i varje enskilt fall pröva om förutsättning för eftergift föreligger. I tredje stycket anges vidare hur dröjsmålsräntan skall beräknas.

16 §

I paragrafen, som har utformats i överensstämmelse med *Lagrådets* förslag, har gjorts ett tillägg beträffande ett instituts uppgiftsskyldighet som innebär att det avgiftsunderlag som institutet lämnar till Insättningsgarantinämnden i samband med avgiftsdebiteringen skall ha granskats av en av de revisorer som stämman i en bank utser enligt 3 kap. 1 § bankrörelselagen. Beträffande värdepappersbolagen utses revisorerna enligt en motsvarande bestämmelse i 10 kap. 1 § aktiebolagslagen (1975:1385).

Innebörden av kravet på revisorsgranskning av avgiftsunderlaget är att det åligger institutet att särskilt uppdra åt minst en av institutets revisorer att lämna ett granskningsutlåtande över de uppgifter om garanterade insättningar och kapitaltäckningsgrad som institutet skall lämna till nämnden. Att ett krav införs på att uppgifterna skall åtföljas av ett sådant intyg innebär inte att ansvaret för att uppgifterna är korrekta flyttas över på revisorerna. Detta följer av att det enligt paragrafen är institutet som skall lämna uppgifterna till nämnden. Det kan påpekas att den ifrågavarande granskningen inte behöver göras av en auktoriserad revisor. Som angivits i allmänmotiveringen, avsnitt 5.3.1, kommer den tidsmässiga utgångspunkten för institutens skyldighet att lämna uppgifter och näm-

dens debitering av avgifter fortsättningsvis att vara institutens fastställda årsbokslut. Den kontroll av avgiftsunderlaget som revisorerna skall utföra kan därför särskilt avse och inriktas på den metod som använts vid bestämmandet av underlaget. Beträffande institutets garanterade insättningar kan kontrollen av underlaget behöva anpassas efter den verksamhet som institutet driver. Om institutet t.ex. driver verksamhet från filial i utlandet förutsätter granskningen, med hänsyn till att bestämmelserna om exportförbud eventuellt är tillämpliga, att revisorerna har kunskaper om det garantisystem som finns i värdlandet. I dessa fall kan Insättningsgarantinämnden bistå revisorerna vid granskningen genom sina anvisningar.

Prop. 1996/97:72

19 §

I paragrafen har tillkommit ett nytt *andra stycke* som ger ett utländskt garantisystem en rätt, motsvarande den som Insättningsgarantinämnden har, att överta en insättares fordran mot ett svenskt institut i samma utsträckning som det utländska systemet betalat ut ersättning till insättaren vid ett ersättningsfall. Vidare anges i det nya stycket att utdelning i institutets konkurs skall tillfalla det utländska garantisystemet i samma utsträckning som det har betalat ut ersättning på grund av ersättningsfallet. Ändringen är föranledd av artikel 11 i direktivet om system för garanti av insättningar.

Förteckning över remissinstanser (filialetablering)

Prop. 1996/97:72
Bilaga 1

Efter remiss av promemoria med utkast till lagrådsremiss om vissa ändringar av reglerna för bedrivande av finansiell verksamhet inom EES m.m. har yttranden avgetts av Sveriges riksbank, Göta hovrätt, Kammarrätten i Göteborg, Finansinspektionen, Riksgäldskontoret, Riksskatteverket, Konkurrensverket, Svenska Bankföreningen, Postgirot Bank AB, Landshypotek AB, Stadshypotek AB, Svenska Fondhandlareföreningen, Finansbolagens Förening och Sveriges Försäkringsförbund. Följande remissinstanser har avstått från att yttra sig: Statens Bostadsfinansieringsaktiebolag (SBAB), Fristående Sparbankers Riksförbund, Sveriges Bankkunders Riksförbund, Finansförbundet, Landsorganisationen i Sverige (LO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Sveriges akademikers centralorganisation (SACO), Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF) och Sveriges advokatsamfund.

Förteckning över remissinstanser (insättningsgarantifrågor) Prop. 1996/97:72
Bilaga 2

Efter remiss av Bankstödsnämndens rapport den 4 juni 1996 (Erfarenheter av insättningsgarantin) i nu aktuella delar har yttranden avgetts av Sveriges riksbank, Svea hovrätt, Kammarrätten i Göteborg, Finansinspektionen, Riksgäldskontoret, Svenska Bankföreningen, Postgirot Bank AB, Svenska Fondhandlareföreningen, Finansbolagens förening, Landsorganisationen (LO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), SACO, Sveriges akademikers centralorganisation, Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF), Sveriges advokatsamfund, Föreningen Auktoriserade revisorer FAR och Svenska Revisorsamfundet SRS. Följande remissinstanser har avstått från att yttra sig: Sveriges Allmänna Hypoteksbank, Fristående Sparbankers Riksförbund, Sveriges Bankkunders Riksförbund och Finansförbundet.

1 Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen
(1987:617)

Härigenom föreskrivs i fråga om bankrörelselagen (1987:617)

dels att 1 kap. 5-8 §§ samt 7 kap. 16, 24 och 25 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 1 kap. 7 a och 7 b §§, samt närmast före 1 kap. 5, 6, 7 och 8 §§ fyra nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast före 1 kap. 1 § skall införas en ny rubrik med lydelsen "Inledande bestämmelser", närmast före 1 kap. 4 § en ny rubrik med lydelsen "Bankföretag hemmahörande i ett land utanför EES" samt närmast före 1 kap. 9 § en ny rubrik med lydelsen "Övriga allmänna bestämmelser".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

***Bankföretag hemmahörande i ett
land inom EES***

5 §¹

Tillstånd som sägs i 4 § behövs inte för bankföretag, som har säte i ett land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva bankrörelse. Ett sådant företag får

1. driva bankrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en under rättelse med sådant innehåll som anges i 7 §,

2. driva bankverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets

Tillstånd som sägs i 4 § behövs inte för bankföretag, som har säte i ett land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva bankrörelse. Ett sådant företag får

1. driva bankrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en under rättelse med sådant innehåll som anges i 6 § andra stycket *eller dessförinnan, om Finansinspektionen bekräftar att verksamheten får påbörjas,*

2. driva bankverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets

Nuvarande lydelse

hemland mottagit en underättelse med sådant innehåll som anges i 8 §.

Föreslagen lydelse

hemland mottagit en underättelse med sådant innehåll som anges i 8 §.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Verksamhet i ett land utanför EES

6 §²

Ett bankaktiebolag får efter tillstånd av *regeringen eller, efter regeringens bemyndigande*, Finansinspektionen inrätta filial i *utlandet*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund bankverksamhet.

Ett bankaktiebolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i *ett land utanför EES*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund bankverksamhet.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

- 1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och*
- 2. uppgift om i vilket land filialen skall inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.*

Verksamhet i ett land inom EES

7 §³

Om ett bankaktiebolag får tillstånd enligt 6 § till filialetablering i ett land inom EES, skall Finansinspektionen underrätta *behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas*. Underrättelsen skall innehålla

Ett bankaktiebolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES skall underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen skall innehålla *den information som anges i 6 § andra stycket*.

- 1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation,*
- 2. en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av bankens oktroj,*
- 3. uppgift om den insättnings-*

Nuvarande lydelse

garanti som gäller för insättare i banken,

4. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning,

5. uppgift om bankens kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

Om något förhållande som avses i första stycket 1–4 har ändrats efter det att filialen inrättats, skall Finansinspektionen genast under-rätta behörig myndighet i det land där filialen finns.

Föreslagen lydelse

Om det inte finns skäl att ifrågasätta bankens administrativa struktur eller finansiella situation, skall Finansinspektionen inom tre månader från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Till underrättelsen skall inspektionen foga uppgift om storleken av bankens kapitalbas och kapitaltäckningsgrad samt uppgift om den insättningsgaranti som gäller för insättare i banken.

Finansinspektionen skall när den vidarebefordrar uppgifterna enligt andra stycket underrätta banken om detta.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra de uppgifter som avses i andra stycket, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att underrättelsen mottogs.

Prop. 1996/97:72

Bilaga 3

7 a §

Verksamheten vid filialen får påbörjas två månader efter det att den behöriga myndigheten i det andra landet mottog uppgifterna enligt 7 § eller dessförinnan, om myndigheten bekräftar att verksamheten får påbörjas.

7 b §

Om något av de förhållanden som angetts i bankens underrättelse till Finansinspektionen enligt 7 § skall ändras efter det att filialen inrättats, skall banken underrätta inspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den behöriga myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

Om insättningsgarantin som avses i 7 § andra stycket ändras, skall Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det land där filialen finns om ändringen.

Gränsöverskridande verksamhet8 §⁴

Ett bankaktiebolag som *önskar* driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten *inleds* underrätta Finansinspektionen om sin avsikt.

Inspektionen skall till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas överlämna underrättelsen tillsammans med en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av ban-

Ett bankaktiebolag som *avser att* driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten *påbörjas* underrätta Finansinspektionen. *Underrättelsen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas och vilka tjänster som skall erbjudas.*

Finansinspektionen skall inom en månad från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas.

Nuvarande lydelse
kens oktroj.

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

7 kap.
16 §⁵

En svensk banks oktroj skall återkallas av Finansinspektionen om

1. banken inte har anmälts för registrering inom föreskriven tid eller anmälan har avskrivits eller avslagits genom ett beslut som har vunnit laga kraft,

2. banken inte inom ett år efter registrering har börjat driva bankrörelse, eller banken dessförinnan förklarat sig avstå från oktrojen,

3. banken har överlåtit hela sin rörelse,

4. banken under en sammanhängande tid av *ett år* inte drivit bankrörelse,

4. banken under en sammanhängande tid av *sex månader* inte drivit bankrörelse,

5. banken genom att överträda en bestämmelse som avses i 15 § eller på annat sätt visat sig olämplig att utöva sådan verksamhet som oktrojen avser,

6. bankens kapitalbas understiger det minsta belopp som krävs enligt 2 kap. 9 § andra stycket och bristen inte har täckts inom tre månader från det att den blev känd för banken,

7. banken inte fullgjort sina skyldigheter enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och inte vidtagit rättelse inom ett år från det att inspektionen har förelagt banken att fullgöra sina skyldigheter med förklaring att bankens oktroj annars kan komma att återkallas, eller

8. någon som ingår i bankens styrelse inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 3 § tredje stycket 3 och fjärde stycket bankaktiebolagslagen (1987:618), 2 kap. 3 § tredje stycket 2 sparbankslagen (1987:619) eller 2 kap. 2 § fjärde stycket 3 och femte stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

Om det är tillräckligt får inspektionen i de fall som anges i första stycket 4 och 5 i stället för att återkalla oktrojen meddela varning. I fall som avses i första stycket 6 får inspektionen medge förlängd tid för täckande av bristen, om det finns särskilda skäl. I fall som avses i första stycket 8 får oktrojen återkallas bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen och han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader gått, fortfarande finns kvar i styrelsen.

Om oktrojen återkallas får inspektionen besluta hur avvecklingen av rörelsen skall ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

24 §⁶

Nuvarande lydelse

Finansinspektionens beslut enligt 6 § och 21 § andra stycket får inte överklagas.

Beslut som avses i 21 § första stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag, bankaktiebolagslagen (1987:618), sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker får överklagas hos regeringen, om annat inte är föreskrivet.

Föreslagen lydelse

Beslut som avses i 1 kap. 7 § fjärde stycket och 7 b § andra stycket samt 7 kap. 21 § första stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag, bankaktiebolagslagen (1987:618), sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker får överklagas hos regeringen, om annat inte är föreskrivet.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse skall gälla omedelbart.

25 §⁷

Har regeringen i ett ärende om oktroj inte *fattat* beslut inom sex månader *efter* det att ansökan gavs in, *får sökanden* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om regeringen inte har meddelat beslut inom sex månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökningen har avslagits.

Om Finansinspektionen inte *har överlämnat* underrättelse som avses i 1 kap. 7 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom *tre månader efter* det att ansökan gavs in, *får sökanden* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har *överlämnats* inom tre månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan avslagits.

Om regeringen i ett ärende om oktroj inte *fattar* beslut inom sex månader *från* det att ansökan gavs in, *skall regeringen underrätta sökanden om skälen för detta*. *Sökanden får därefter* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om regeringen inte har meddelat beslut inom sex månader *från* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökningen har avslagits.

Om Finansinspektionen inte *vidarebefordrar en* underrättelse som avses i 1 kap. 7 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom *den tid som anges i andra stycket samma paragraf och beslut enligt fjärde stycket samma paragraf* inte har *fattats*, *skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta*. *Sökanden får därefter* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har *vidarebefordrats* inom tre måna-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

*der från det att en sådan förklaring
avgetts, skall det anses som om
beslut enligt 1 kap. 7 § fjärde
stycket meddelats.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

- 1.Senaste lydelse 1992:1613.
- 2.Senaste lydelse 1992:1613.
- 3.Senaste lydelse 1995:1594.
- 4.Senaste lydelse 1992:1613.
- 5.Senaste lydelse 1996:746.
- 6.Senaste lydelse 1995:1572.
- 7.Senaste lydelse 1992:1613.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

dels att 1 kap. 3, 3 a, 3 c, 4, 5 och 6 b §§, 6 kap. 9 § samt 7 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall föras in tre nya rubriker närmast före 1 kap. 3 c, 4 och 5 §§ av följande lydelse,

dels att det närmast före 2 kap. 7 § skall införas en ny rubrik med lydelsen "Företag hemmahörande i ett land utanför EES".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §¹

Värdepappersrörelse får, om inte annat följer av denna lag, drivas endast efter tillstånd av Finansinspektionen. Tillstånd får ges för

1. handel med finansiella instrument för annans räkning i eget namn,
2. förmedling av kontakt mellan köpare och säljare av finansiella instrument eller i annat fall medverkan vid transaktioner avseende sådana instrument,
3. handel med finansiella instrument för egen räkning,
4. förvaltning av någon annans finansiella instrument,
5. garantivgivning eller annan medverkan vid emissioner av fondpapper eller erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument som är riktade till en öppen krets.

Tillstånd att driva värdepappersrörelse får meddelas svenska aktiebolag, bankinstitut och utländska företag.

3 a §²

Tillstånd enligt 3 § krävs inte när ett bankinstitut för egen räkning förvärvar och driver handel med obligationer, förlagsbevis och andra fordringsbevis avsedda för den allmänna marknaden.

Tillstånd enligt 3 § 2 krävs inte för verksamhet som bedrivs med stöd av en auktorisation som börs eller marknadsplats enligt lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Företag hemmahörande i ett land inom EES

3 c §³

Tillstånd enligt 3 § behövs inte för företag, som har säte i ett annat land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva värdepappersrörelse. Ett sådant företag får

1. driva värdepappersrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 6 a § första stycket,

2. driva värdepappersrörelse genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 6 b § första stycket.

Tillstånd enligt 3 § behövs inte för företag, som har säte i ett annat land inom EES och som i det landet (hemlandet) har tillstånd att driva värdepappersrörelse. Ett sådant företag får

1. driva värdepappersrörelse från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 4 § andra stycket *eller dessförinnan, om Finansinspektionen bekräftar att verksamheten får påbörjas,*

2. driva värdepappersrörelse genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i företagets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 6 b § första stycket.

Verksamhet i ett land utanför EES

4 §⁴

Tillstånd enligt 3 § krävs inte när ett bankinstitut för egen räkning förvärvar och driver handel med obligationer, förlagsbevis och andra fordringsbevis avsedda för den allmänna marknaden.

Ett värdepappersbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett land utanför EES.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och
2. uppgift om i vilket land

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

*filialen skall inrättas samt om
filialens adress och ansvariga
ledning.*

Verksamhet i ett land inom EES

5 §⁵

*Tillstånd att driva värdepappers-
rörelse får meddelas svenska akti-
ebolag, bankinstitut och utländska
företag*

*Ett värdepappersbolag, som avser
att inrätta filial i ett annat land
inom EES skall underrätta
Finansinspektionen innan verk-
s a m h e t e n p å b ö r j a s .
Underrättelsen skall innehålla
den information som anges i 4 §
andra stycket.*

*Om det inte finns skäl att
ifrågasätta värdepappersbolagets
administrativa struktur eller
finansiella situation, skall
Finansinspektionen inom tre
månader från det att
underrättelsen mottogs
vidarebefordra den till den
behöriga myndigheten i det land
där filialen skall inrättas. Till
underrättelsen skall inspektionen
foga uppgift om investerarskydd
och insättningsgaranti som gäller
f ö r k u n d e r h o s
värdepappersbolaget.*

*Finansinspektionen skall när
den vidarebefordrar uppgifterna
enligt andra stycket underrätta
värdepappersbolaget om detta.*

*Om Finansinspektionen finner
att det inte finns förutsättningar
för att vidarebefordra de
uppgifter som avses i andra
stycket, skall inspektionen
meddela beslut om det inom tre
månader från det att
underrättelsen mottogs.*

6 §

Nuvarande lydelse

Ett värdepappersbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i utlandet. Om filialen skall inrättas i ett land inom EES får tillstånd vägras endast om det med beaktande av den planerade verksamheten finns skäl att ifrågasätta lämpligheten av bolagets administrativa struktur eller bolagets finansiella styrka.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

- 1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och*
- 2. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning.*

Föreslagen lydelse

Verksamheten vid filialen får påbörjas två månader efter det att den behöriga myndigheten i det andra landet mottog uppgifterna enligt 5 § eller dessförinnan, om myndigheten bekräftar att verksamheten får påbörjas.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

6 a §

Om ett värdepappersbolag får tillstånd enligt 6 § till filialetablering i ett annat land inom EES, skall Finansinspektionen genast underrätta behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas. Underrättelsen skall innehålla

- 1. vad som anges i 6 § andra stycket, och*
- 2. uppgift om investerarskydd och insättningsgaranti som gäller för kunder hos värdepappersbolaget.*

Om värdepappersbolaget efter det att filialen har inrättats avser att vidta ändring i något förhållande som avses i 6 § andra stycket, skall bolaget skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där filialen finns. Anmälan skall göras minst en månad innan ändringen

Om något av de förhållanden som angetts i värdepappersbolagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 5 § skall ändras efter det att filialen inrättats, skall värdepappersbolaget underrätta inspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den behöriga myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

Vid ändring av investerarskydd eller insättningsgaranti som avses i 5 § andra stycket skall Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det

Nuvarande lydelse
genomförs.

Föreslagen lydelse
land där filialen finns om
ändringen.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Gränsöverskridande verksamhet

6 b §⁶

Ett värdepappersbolag som *önskar* driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten *inleds* underrätta Finansinspektionen *om sin avsikt*. Till underrättelsen skall fogas en plan för den planerade verksamheten med uppgift om vilka tjänster som skall erbjudas. *Inspektionen* skall inom en månad *överlämna underrättelsen* och verksamhetsplanen till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas.

Ett värdepappersbolag som *avser att* driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten *påbörjas* underrätta *F i n a n s i n s p e k t i o n e n*. *Underrättelsen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas.* Till underrättelsen skall fogas en plan för den planerade verksamheten med uppgift om vilka tjänster som skall erbjudas.

Finansinspektionen skall inom en månad *från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den* och verksamhetsplanen till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas. *Värdepappersbolaget får därefter påbörja verksamheten i det andra EES-landet.*

Om värdepappersbolaget avser att ändra verksamhet som avses i första stycket, skall bolaget skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där verksamheten utövas. Anmälan skall göras innan ändringen genomförs.

6 kap. 9 §⁷

Tillstånd som enligt denna lag har lämnats ett svenskt värdepappersinstitut skall återkallas av Finansinspektionen om:

1. institutet inte inom ett år från beviljande av tillstånd har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser, eller om institutet dessförinnan förklarat sig avstå från tillståndet,

Nuvarande lydelse

2. institutet under en tid av *minst* sex månader inte *drivit sådan verksamhet* som tillståndet avser, eller

Föreslagen lydelse

2. institutet under en *sammanhängande tid* av sex månader inte *tillhandahållit sådan tjänst* som tillståndet avser, eller

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

3. institutet genom att överträda denna lag eller föreskrift som meddelats med stöd av lagen eller på annat sätt visat sig olämpligt att utöva sådan rörelse som tillståndet avser.

Ett värdepappersbolags tillstånd enligt 3 kap. 4 § första stycket 4 och 5 skall återkallas av inspektionen om bolaget inte fullgjort sina skyldigheter enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, och inte vidtagit rättelse inom ett år efter det att inspektionen har förelagt värdepappersbolaget att fullgöra sina skyldigheter med förklaring att värdepappersbolagets tillstånd annars kan komma att återkallas.

Ett värdepappersbolags tillstånd skall dessutom återkallas om:

1. bolagets kapitalbas understiger det minsta belopp som föreskrivs i 5 kap. 1 § andra stycket och bristen inte har täckts inom tre månader efter det att den blev känd för bolaget, eller

2. någon som ingår i bolagets styrelse eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 1 § första stycket 4.

I fall som avses i tredje stycket 2 får tillstånd återkallas bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare och han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid av högst tre månader gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare.

7 kap.
2 §⁸

Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 1 § inte *har meddelat* beslut inom sex månader från det att en fullständig ansökan gavs in, *får sökanden* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Om Finansinspektionen inte *har överlämnat* underrättelse som avses i 1 kap. 6 a § första stycket

Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 1 § inte *meddelar* beslut inom sex månader från det att en fullständig ansökan gavs in, *skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *från* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Om Finansinspektionen inte

Nuvarande lydelse

till behörig myndighet i utlandet inom tre månader efter det att en fullständig ansökan gavs in, får sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har överlämnats inom tre månader efter det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Föreslagen lydelse

vidarebefordrar en underrättelse som avses i 1 kap. 5 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom den tid som anges i andra stycket samma paragraf och beslut enligt fjärde stycket samma paragraf inte har fattats, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som om beslut enligt 1 kap. 5 § fjärde stycket meddelats.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

- 1.Senaste lydelse 1994:2015.
- 2.Senaste lydelse 1994:2015.
- 3.Senaste lydelse 1994:2015.
- 4.Senaste lydelse 1994:2015.
- 5.Senaste lydelse 1995:1597.
- 6.Senaste lydelse 1994:2015.
- 7.Senaste lydelse 1996:752.
- 8.Senaste lydelse 1994:2015.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag

dels att 2 kap. 9, 11, 12 och 13 §§, 5 kap. 17 § och 6 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 2 kap. 12 a och 12 b §§, samt närmast före 2 kap. 9, 11 och 12 § tre nya rubriker av följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 8 § skall lyda "Företag hemmahörande i ett land utanför EES".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Företag hemmahörande i ett land inom EES

9 §

Tillstånd enligt 8 § behövs inte för ett kreditinstitut som har sitt hemland inom EES och som i det landet har tillstånd att driva finansieringsverksamhet. Ett sådant institut får

1. driva verksamhet från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 12 §,

2. driva finansieringsverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 13 §.

Tillstånd enligt 8 § behövs inte för ett kreditinstitut som har sitt hemland inom EES och som i det landet har tillstånd att driva finansieringsverksamhet. Ett sådant institut får

1. driva verksamhet från filial i Sverige med början två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 11 § *andra stycket eller dessförrinnan, om Finansinspektionen bekräftar att verksamheten får påbörjas,*

2. driva finansieringsverksamhet genom att från sitt hemland erbjuda och tillhandahålla tjänster med början så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland mottagit en underrättelse med sådant innehåll som anges i 13 §.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

**Kreditmarknadsbolags etablering
utomlands**

**Verksamhet i ett land utanför
EES**

11 §

Ett kreditmarknadsbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i *utlandet*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund verksamhet.

Ett kreditmarknadsbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i *ett land utanför EES*. Sådant tillstånd skall lämnas om den planerade rörelsen kan antas komma att uppfylla kraven på en sund verksamhet.

Ansökan om tillstånd skall innehålla

1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och

2. uppgift om i vilket land filialen skall inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Verksamhet i ett land inom EES

12 §

Om ett kreditmarknadsbolag får tillstånd enligt 11 § till filial-etablering i ett land inom EES, skall Finansinspektionen underätta behörig myndighet i det land där filialen skall inrättas. Under rättelsen skall innehålla

1. en plan för den tilltänkta filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation,

2. en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av kreditmarknadsbolagets tillstånd,

3. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning samt

4. uppgift om kreditmarknadsbolagets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

Om något förhållande som avses i föregående stycke 1--3 har ändrats efter det att filialen inrät-

Ett kreditmarknadsbolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES skall underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Under rättelsen skall innehålla den information som anges i 11 § andra stycket.

Om det inte finns skäl att ifrågasätta kreditmarknadsbolagets

Nuvarande lydelse

tats, skall Finansinspektionen genast underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns.

Föreslagen lydelse

administrativa struktur eller finansiella situation, skall Finansinspektionen inom tre månader från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Till underrättelsen skall inspektionen foga uppgift om storleken av kreditmarknadsbolagets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

Finansinspektionen skall när den vidarebefordrar uppgifterna enligt andra stycket underrätta kreditmarknadsbolaget om detta.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra de uppgifter som avses i andra stycket, skall inspektionen meddela beslut om det inom den tid som anges där.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

12 a §

Verksamheten vid filialen får påbörjas två månader efter det att den behöriga myndigheten i det andra landet (värdlandet) mottog uppgifterna enligt 12 § eller dessförinnan, om myndigheten bekräftar att verksamheten får påbörjas.

12 b §

Om något av de förhållanden som angetts i kreditmarknadsbolagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 12 § skall ändras efter det att filialen inrättats, skall kreditmarknadsbolaget underrätta inspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet minst en månad innan ändringen

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den behöriga myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

13 §

Ett kreditmarknadsbolag som önskar driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten inleds underrätta Finansinspektionen om sin avsikt. Inspektionen skall till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas överlämna underrättelsen tillsammans med en förklaring att den planerade verksamheten omfattas av bolagets tillstånd att driva finansieringsverksamhet.

Ett kreditmarknadsbolag som avser att driva verksamhet i ett annat land inom EES, genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster utan att inrätta filial där, skall innan verksamheten påbörjas underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall bedrivas och vilka tjänster som skall erbjudas.

Finansinspektionen skall inom en månad från det underrättelsen mottogs vidarebefordra den till behörig myndighet i det land där verksamheten skall utövas.

5 kap.
17 §¹

Ett tillstånd att driva finansieringsverksamhet som har lämnats ett kreditmarknadsbolag skall återkallas av Finansinspektionen om

1. bolaget inte inom ett år efter beviljande av tillstånd har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser, eller om bolaget dessförinnan förklarat sig avstå från tillståndet,

2. bolaget under en sammanhängande tid av ett år inte drivit sådan rörelse som tillståndet avser,

2. bolaget under en sammanhängande tid av sex månader inte drivit sådan rörelse som tillståndet avser,

3. bolaget genom att överträda en bestämmelse som avses i 16 § eller på annat sätt visat sig olämpligt att utöva sådan rörelse som tillståndet avser,

4. bolagets kapitalbas understiger det minsta belopp som krävs enligt

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

4 kap. 1 § andra eller tredje stycket och bristen inte har täckts inom tre månader från det att den blev känd för bolaget,

5. bolagets egna kapital understiger två tredjedelar av det registrerade aktiekapitalet och bristen inte har täckts inom tre månader efter det att den blev känd för bolaget, eller

6. någon som ingår i bolagets styrelse eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 1 § första stycket 4.

Om det är tillräckligt får inspektionen i de fall som anges i första stycket 2 och 3 i stället för att återkalla tillståndet meddela varning. I fall som avses i första stycket 4 och 5 får inspektionen medge förlängd tid för täckande av bristen, om det finns särskilda skäl. I fall som avses i första stycket 6 får tillstånd återkallas bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare och han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid av högst tre månader gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör eller dennes ställföreträdare.

Om tillståndet återkallas får inspektionen besluta hur avvecklingen av verksamheten skall ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

6 kap.
2 §

Har Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 1 kap. 2 § inte *fattat* beslut inom sex månader *efter* det att ansökan gavs in till inspektionen, *får* sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökningen har avslagits.

Om Finansinspektionen i ett fall som avses i 2 kap. 12 § inte har överlämnat underrättelse till en behörig myndighet i utlandet inom tre månader efter det att ansökan gavs in, får sökanden begä-

Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 1 kap. 2 § inte *fattar* beslut inom sex månader *från* det att ansökan gavs in till inspektionen, *skall* inspektionen *underrätta* sökanden om skälen *för detta*. Sökanden *får därefter* begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom sex månader *från* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som att ansökningen har avslagits.

Om Finansinspektionen *inte vidarebefordrar en underrättelse* som avses i 2 kap. 12 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom den tid som anges i andra stycket samma paragraf och beslut enligt fjärde stycket

ra förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har överlämnats inom tre månader *efter* det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som *att ansökningen avslagits*.

samma paragraf inte har fattats, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall det anses som om beslut enligt 2 kap. 12 § fjärde stycket meddelats.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 3

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

1.Senaste lydelse 1996:751.

Lagrådets yttrande

Prop. 1996/97:72
Bilaga 4

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1996-12-17

Närvarande: justitierådet Staffan Magnusson, f.d. presidenten
i Försäkringsöverdomstolen Leif Ekberg, regeringsrådet
Leif Lindstam.

Enligt en lagrådsremiss den 12 december 1996 (Finansdepartementet)
har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617),
2. lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,
3. lag om ändring i lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag,
4. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn
Thomas Norling.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i bankrörelselagen

1 kap.

Enligt vad som föreslås i lagrådsremissen skall det sättas in särskilda rubriker framför olika paragrafer i 1 kap. Bl.a. skall det närmast före 1 kap. 4 § införas en ny rubrik med lydelsen "Bankföretag hemmahörande i ett land utanför EES". Lagtexten i 1 kap. 4 § har emellertid lämnats oförändrad, vilket innebär att den liksom hittills omfattar alla utländska bankföretag, alltså även företag i EES-länder.

Vill man att 1 kap. 4 § skall handla enbart om bankföretag hemmahörande i ett land utanför EES, måste lagtexten ändras. Det får i så fall också göras en följdändring i 1 kap. 5 §, som innehåller bestämmelser om bankföretag hemmahörande i ett EES-land. Dessa bestämmelser utgår från att bankföretag i EES-länderna i och för sig är underkastade en tillståndsplikt enligt 1 kap. 4 §.

Enligt Lagrådets mening är det en bättre lösning att liksom hittills låta 1 kap. 4 § handla om alla utländska bankföretag. Någon rubrik närmast före paragrafen bör då inte införas.

1 kap. 5 §

Punkt 1 i den angivna paragrafen handlar om rätten för bankföretag, som har säte i ett EES-land och som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse, att driva bankrörelse från filial i Sverige. Enligt lagtexten i dess nuvarande lydelse får sådan bankrörelse bedrivas med början två

månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i hemlandet har fått en underrättelse med visst angivet innehåll.

I lagrådsremissen föreslås att bankrörelse från filial i Sverige skall få börja drivas redan före den angivna tvåmånadersperioden, om Finansinspektionen har "bekräftat" att verksamheten får påbörjas.

Enligt vad som framgår av remissprotokollet är förslaget motiverat av en önskan att få en direkt överensstämmelse med ordalydelsen i artikel 19.5 i andra banksamordningsdirektivet. I direktivtexten talas det emellertid om att den ifrågavarande myndigheten "medger" att filialverksamhet påbörjas. Lagrådet anser att ordet "medge" bör användas även i den nu diskuterade paragrafen.

I remissprotokollet sägs inte något om vilka omständigheter som bör tillmätas betydelse, när Finansinspektionen skall ta ställning till om en filialverksamhet skall få påbörjas i förtid. Enligt Lagrådets mening är det önskvärt med ett uttalande i denna fråga.

1 kap. 7 §

Enligt 1 kap. 7 § första stycket i dess föreslagna lydelse skall ett bankaktiebolag som avser att inrätta filial i ett annat land inom EES underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Inspektionen skall enligt 1 kap. 7 § andra stycket inom tre månader från det att underrättelsen mottogs vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Till underrättelsen skall inspektionen foga vissa angivna uppgifter. Enligt tredje stycket skall inspektionen underrätta banken, när de uppgifter som avses i andra stycket vidarebefordras. Om inspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra uppgifterna, skall inspektionen enligt fjärde stycket meddela beslut om detta inom tre månader från det att underrättelsen togs emot.

Enligt Lagrådets mening bör det i såväl tredje som fjärde stycket talas om att Finansinspektionen vidarebefordrar "underrättelsen" i stället för "uppgifter" (jfr vad som sägs i författningskommentaren till 1 kap. 7 § och i lagtexten i 7 kap. 25 §.).

Tredje och fjärde styckena kan lämpligen ges följande lydelse:

"När Finansinspektionen vidarebefordrar underrättelsen enligt andra stycket, skall inspektionen underrätta banken om detta.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att vidarebefordra den underrättelse som avses i andra stycket, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att underrättelsen mottogs."

1 kap. 7 a §

I den angivna paragrafen bör, på samma sätt som i 1 kap. 5 §, ordet "bekaftar" bytas ut mot "medger".

7 kap. 25 §

Prop. 1996/97:72
Bilaga 4

I 7 kap. 25 § andra stycket i remissförslaget föreskrivs att, om Finansinspektionen inte vidarebefordrar en underrättelse som avses i 1 kap. 7 § första stycket inom den tid som anges i 1 kap. 7 § andra stycket och inte heller har fattat ett beslut enligt fjärde stycket i samma paragraf, så skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta.

Enligt Lagrådets mening förenklas läsningen av lagtexten, om den tid som det är fråga om anges direkt i 7 kap. 25 § andra stycket och inte genom en hänvisning till 1 kap. 7 §. Stycket kan lämpligen ges följande lydelse:

"Om Finansinspektionen inte vidarebefordrar en underrättelse som avses i 1 kap. 7 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom tre månader från det att underrättelsen mottogs och inte heller inom samma tid meddelar beslut enligt fjärde stycket samma paragraf, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring har avgetts, skall det anses som om beslut enligt 1 kap. 7 § fjärde stycket har meddelats."

Förslaget till lag om ändring i lagen om värdepappersrörelse

Enligt remissförslaget skall närmast före 1 kap. 3 c, 4 och 5 §§ föras in tre nya rubriker av närmare angivet innehåll. För att få en bättre korrespondens med dessa bör den rubrik som nu finns omedelbart före 3 § ändras från "Tillståndsplikt" till "Allmänna bestämmelser om tillståndsplikt".

1 kap. 3 §

Den bestämmelse som i dag finns i 1 kap. 5 § föreslås flyttad till 3 § andra stycket i samma kapitel. Bestämmelsen anger vilka företag som kan få tillstånd att driva värdepappersrörelse, nämligen svenska aktiebolag, bankinstitut och utländska företag. Av definitionen i 1 kap. 2 § följer emellertid att med bankinstitut avses bl.a. bankaktiebolag och utländska bankföretag som driver bankrörelse från filial här i landet. Utformningen av bestämmelsen i 3 § andra stycket bör anpassas till denna definition och lämpligen ges följande innehåll: "Tillstånd att driva värdepappersrörelse får meddelas bankinstitut samt svenska aktiebolag och utländska företag som inte är bankinstitut."

1 kap. 3 c §

I punkt 1 i förevarande paragraf, som motsvarar 1 kap. 5 § 1 i bankrörel-

selagen, bör ordet "bekräftar" ersättas med "medger".

Prop. 1996/97:72
Bilaga 4

1 kap. 5 §

I tredje och fjärde styckena av förevarande paragraf bör orden "uppgifterna enligt andra stycket" respektive "de uppgifter som avses i andra stycket" ändras till "underrättelsen enligt andra stycket" respektive "den underrättelse som avses i andra stycket" (jfr 1 kap. 7 § bankrörelselagen).

1 kap. 6 §

I förevarande paragraf, som motsvarar 1 kap. 7 a § bankrörelselagen, bör ordet "bekräftar" bytas ut mot "medger".

6 kap. 9 §

I paragrafen regleras Finansinspektionens rätt att återkalla ett tillstånd som har lämnats ett svenskt värdepappersinstitut. Enligt den föreslagna lydelsen av första stycket 2 i paragrafen skall ett tillstånd återkallas, om institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har tillhandahållit sådan tjänst som tillståndet avser. Uttrycket "tillhandahållit sådan tjänst" ersätter de nuvarande orden "drivit sådan verksamhet".

Enligt vad som upplysts vid föredragningen är ett skäl till den föreslagna ändringen att det skall vara möjligt att återkalla ett tillstånd för endast en del av en verksamhet som drivs av ett värdepappersinstitut. Detta motiverar emellertid inte att uttrycket "verksamhet" byts ut mot "tjänst".

Ett annat skäl till ändringen är, enligt vad som anges i författningskommentaren, att man vill undvika att det uppstår grund för återkallelse om exempelvis ett institut, som har tillstånd till garantigivning i samband med emissioner och som även tillhandahåller den tjänsten, inte under en sammanhängande tid av sex månader har medverkat vid någon emission. Det avsedda resultatet torde emellertid enligt Lagrådets mening knappast uppnås, om man byter ut det nuvarande uttrycket "drivit sådan verksamhet" mot "tillhandahållit sådan tjänst".

Sammanfattningsvis anser Lagrådet att den nuvarande formuleringen bör behållas, med den ändringen att ordet "rörelse", i konsekvens med ordvalet i första stycket 1 och 3, bör användas i stället för "verksamhet". 6 kap. 9 § första stycket 2 bör alltså ges följande utformning:

"2. institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan rörelse som tillståndet avser, eller"

7 kap. 2 §

Prop. 1996/97:72
Bilaga 4

I 7 kap. 2 § andra stycket bör göras ändringar motsvarande dem som Lagrådet har förordat beträffande 7 kap. 25 § andra stycket bankrörelselagen.

Förslaget till lag om ändring i lagen om kreditmarknadsbolag

2 kap. 9 §

I punkt 1 i förevarande paragraf, som motsvarar 1 kap. 5 § punkt 1 i bankrörelselagen och 1 kap. 3 c § punkt 1 i lagen om värdepappersrörelse, bör ordet "bekräftar" bytas ut mot "medger".

2 kap. 12 §

I paragrafens tredje och fjärde stycken bör orden "uppgifterna enligt andra stycket" respektive "de uppgifter som avses i andra stycket" ändras till "underrättelsen enligt andra stycket" respektive "den underrättelse som avses i andra stycket" (jfr 1 kap. 7 § bankrörelselagen och 1 kap. 5 § lagen om värdepappersrörelse).

2 kap. 12 a §

I den angivna paragrafen, som motsvarar 1 kap. 7 a § bankrörelselagen och 1 kap. 6 § lagen om värdepappersrörelse, bör ordet "bekräftar" bytas ut mot "medger".

6 kap. 2 §

I andra stycket av förevarande paragraf bör göras ändringar motsvarande dem som Lagrådet har förordat beträffande 7 kap. 25 § andra stycket bankrörelselagen och 7 kap. 2 § andra stycket lagen om värdepappersrörelse.

Förslaget till lag om ändring i lagen om insättningsgaranti

16 §

Förevarande paragraf skall enligt remissförslaget byggas ut med en bestämmelse om att de uppgifter som ett institut skall lämna för att avgift skall kunna fastställas skall ha granskats av en av de revisorer som

har utsetts av institutet i enlighet med 3 kap. 4 § bankrörelselagen eller 2 kap. 4 § lagen om värdepappersrörelse.

Prop. 1996/97:72
Bilaga 4

Enligt Lagrådets mening bör hänvisningen till bankrörelselagen avse de grundläggande bestämmelserna om utseende av revisorer i 3 kap. 1 §. För värdepappersbolagens del bör på motsvarande sätt en hänvisning ske till 10 kap. 1 § aktiebolagslagen.

Det kan påpekas att, enligt vad som har upplysts vid föredragningen inför Lagrådet, den ifrågavarande granskningen inte behöver ha gjorts av en auktoriserad revisor.

Finansdepartementet

Prop. 1996/97:72

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 januari 1997

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden, Peterson, Freivalds, Wallström, Tham, Åsbrink, Blomberg, Andersson, Winberg, Uusmann, Ulvskog, Sundström, Lindh, Johansson, von Sydow, Klingvall, Åhnberg, Pagrotsky, Östros

Föredragande: statsrådet Erik Åsbrink

Regeringen beslutar proposition 1996/97:72 Ändrade regler för filialetablering och vissa insättningsgarantifrågor.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Bankrörelselagen (1987:617)	1 kap. 6 §	389L0646